

ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਸੈਫਰਡਜ਼ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ

ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਡਾ. ਸਟੀਫਨ ਗਿਬਸਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤਾਬ ਤੋਂ, ਗੋਡਸ ਬਾਈਬਲ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ, ਉਹਾਓ ਵਿਚ ਹੈ।

ਕਾਪੀਰਾਇਟ © 2015 ਸ਼ੈਫਰਡਜ਼ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ

ISBN: 978-81-930841-6-8

ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇ ਹਨ। ਟੈਸਟ ਪੇਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ SGC ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ – ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ, ਮਕੈਨੀਕਲ, ਫੋਟੋਕਾਪੀ, ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ SGC ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੀ ਹਰ ਖਰੀਦਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਆਗੂਆਂ ਤੱਕ ਇਸ ਹੀ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। SGC ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ShepherdsGlobalClassroom.org ਤੇ ਜਾਓ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ, ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਰਜ਼ਨ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। “ਈਐਸਵੀ” ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਈਐਸਵੀ®ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਲਏ ਹਨ (ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ, ਇੰਗਲਿਸ਼ ਸਟੈਂਡਰਡ ਵਰਜ਼ਨ®), ਕਾਪੀਰਾਇਟ © 2001 ਕ੍ਰਾਸਵੇ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਗੁੱਡ ਨਿਯੁਜ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇ ਹਨ।

ਕਵਰ ਸ਼ੇਨ ਮੁਇਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਛਾਪੀ ਗਈ
ਕੰਟਰੀ ਪਾਈਨਜ਼,
11013 ਕੰਟਰੀ ਪਾਈਨਜ਼ ਰੋਡ
ਸ਼ੋਆਲ, ਇਨ 47581

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼	4
ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼	5
ਪਾਠ	
(1) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ	9
(2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ	25
(3) ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ	37
(4) ਮਨੁੱਖਤਾ	49
(5) ਪਾਪ	59
(6) ਆਤਮਾਵਾਂ	69
(7) ਮਸੀਹ	80
(8) ਮੁਕਤੀ	96
(9) ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ	110
(10) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ	126
(11) ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ	138
(12) ਕਲੀਸਿਯਾ	148
(13) ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ	158
(14) ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ	168
(15) ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਧਾਂਤ	178
ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ	188
ਕੰਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਫਾਰਮ	196
SGC ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਫਾਰਮ	198

ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼

ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਮਸੀਹ, ਪਾਪ, ਮੁਕਤੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਖਣਗੇ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਚਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੂਸਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

- (1) ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ
- (2) ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਣਾ
- (3) ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ
- (4) ਉਹ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਗੂੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ
- (5) ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਫਰਡਜ਼ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਧਿਆਪਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸਿੱਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਠ ਲਈ 90 ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ ਇਕ ਸਮੂਹ ਲਈ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਪਾਠ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਮਿਲਣ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਸਮੂਹ ਦੋ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਮੇਂ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਲਾਸ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਾਲੇ ਪੇਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਪਾਠ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਟੈਸਟ ਲਵੋ। ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਲਿਖਣੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਟੈਸਟ ਵਿਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਮਾਂ: 10 ਮਿੰਟ)।

ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋ। ਹਰੇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ (ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਮਾਂ: 15 ਮਿੰਟ)।

ਨਵੇਂ ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਕਰੋ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਵਚਨ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਮਾਂ: 10 ਮਿੰਟ)।

ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪਾਠ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਕਲਾਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸਦੱਸ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਮਾਂ: 45 ਮਿੰਟ)।

ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੁਟਨੋਟ ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੇ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਚਿੰਨ੍ਹ ਚਰਚਾ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਵਾਲ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਭਾਗ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖਾਸਕਰ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਇਕ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਠ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਕਲਾਸ ਵਿਚ, ਜਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਲਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੱਪੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਓ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ” ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਚਨ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਓ ਕਿ ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ। (ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਮਾਂ: 10 ਮਿੰਟ)।

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਟੈਸਟ, ਬਾਹਰਲੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਵਚਨਾਂ ਲਈ ਲਿਖੇ ਪੈਰਿਆਂ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਲਾਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ, ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਠ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਪਾਠ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਇਕ ਫਾਰਮ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੇਕ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਹਰੇਕ ਕਲਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ। ਟੈਸਟ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਬਾਈਬਲ, ਪਾਠ ਦੀ ਛਾਪੀ ਹੋਈ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇਕ ਪੈਨ ਲਿਆਓ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ, ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਆਗੂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੱਸਾ

ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਰ੍ਹਾ ਦਿਖਾਓ।

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿਚ, ਘਰ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਸਮੂਹ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪਾਠ 1
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ।
- (2) ਸਬੂਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਹੀ ਹੈ।
- (3) ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ।
- (4) ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਮਲਤਬ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਗਲਤੀ ਰਹਿਤ ਹੈ।
- (5) ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਅਟੱਲ, ਅਤੇ ਅਚੂਕ।
- (6) ਬਾਈਬਲ ਮੁਕੰਮਲ ਕਿਉਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (7) ਬਾਈਬਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ।
- (8) ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਵੇਂ ਹੈ।
- (9) ਬਾਈਬਲ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ”

ਲੈਕਚਰ ਦੀ ਛਪੀ ਹੋਈ ਸਮੱਗਰੀ

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦੇ ਇਕ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ।

ਜ਼ਬੂਰ 119:1-16 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **?** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **☞** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ “ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ” ਨਾਮ ਦੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ।

? ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ

ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ: ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ।

ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ) ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਕਾਬਲੀਅਤਾਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਾਬਲੀਅਤ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਮਿਲਣੀ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਤੋੜਿਆ ਹੈ।¹ ਪਰ ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਾਪੀ ਅਤੇ “ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ” ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਸ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚ ਹਾਂ: ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀ। ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿਚ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ

¹ਰੋਮੀਆਂ 1:20 ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।

ਪਤਾ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਕਿੰਨੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

? ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਬਾਈਬਲ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿਓ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਉ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸੱਚੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ 3,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਥਨ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, “ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ . . .”² ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮੰਨਿਆ ਸੀ।³ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।⁴ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।⁵

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਮਿਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ।

? ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

“ਇਹ [ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ] ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਚ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਟੁੱਟ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਜੋ ਸਦੀਵੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਬੇਨਕਾਬ ਚਿਹਰਾ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ, ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣ ਅਤੇ ਜੀ ਸਕਣ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ)

² ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਦੇਖੋ ਗਿਣਤੀ 34:1, 35:1, ਅਤੇ 35:9

³ ਮੱਤੀ 5:17-18, ਯੂਹੰਨਾ 10:35, ਮਰਕੁਸ 12:36

⁴ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 3:18, 2 ਪਤਰਸ 1:20-21, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16

⁵ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:37, 2 ਪਤਰਸ 3:1

ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਹਿਸੂਸ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। 6

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਵਚਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। 7

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਜ਼ਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। 8

ਪਰ ਉਦੋਂ ਕੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਤਜਰਬੇ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਾ ਹੋ? ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਤਜਰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਤਜਰਬਾ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ?

? ਕੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਬਾਈਬਲ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੇਖਕ ਦੂਸਰੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਿਚ 1,500 ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਾਂਗੇ? ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਥਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਿਖੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਛੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਹੋਣ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (1) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, (2) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, (3) ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, (4) ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (5) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਬਾਈਬਲ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (6) ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ।

6 1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:5

7 ਅਫਸੀਆਂ 6:17

8 ਜ਼ਬੂਰ 119:1-2

ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।⁹

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਵਚਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਜ਼ਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ।

? ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਸਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਤਾੜਨ, ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਗੁਣਕਾਰ ਹੈ।”¹⁰

“ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ” ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹ ਤੋਂ” ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਆਦਿ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

“ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਸਨ।”¹¹

2 ਪਤਰਸ ਦੀਆਂ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲੇਖਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ *ਚਲਾਏ ਗਏ*

⁹ 1 ਪਤਰਸ 1:25

¹⁰ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16

¹¹ 2 ਪਤਰਸ 1:21-22

ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਆਖ਼ਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਓਨੀ ਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਇਕ ਅਲੌਕਿਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ। ਬਾਈਬਲ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵੀ।

ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ?

? ਅਜਿਹੇ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ?

ਕਈ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਹੀ-ਸਹੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ? ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਇਕ ਤਰੀਕੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।¹²

ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੁਣਨਯੋਗ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।¹³ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ।¹⁴ ਸ਼ਾਇਦ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਸੀ ਜੋ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।”¹⁵ ਦੂਸਰੇ ਹਿੱਸੇ ਬੋਲ ਕੇ ਲਿਖਾਏ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੂਚ, ਲੇਵੀਆਂ, ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਚਨ “ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਕਿਹਾ” ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਵਚਨ ਦੈਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਠੋਸ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਇਕ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧ ਦਾ ਝਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਆਣੇ, ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, ਐਕਸਪੋਸਿਟੋਰੀ ਨੋਟਸ ਓਨ ਨਯੂ ਟੇਸਟਾਮੈਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿਚ)

ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨਯੋਗ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਪੌਲਸ ਦੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪਤਰਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

¹² ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:1

¹³ ਕੂਚ 33:11

¹⁴ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ 7 ਅਤੇ 8, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇਖੋ।

¹⁵ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 9:10

ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਖਸ਼ੀਅਤਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀਆਂ, ਲਿਖਤੀ ਸ਼ੈਲੀਆਂ, ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਲੇਖਕ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸ਼ੀਅਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਸੀ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਹ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਲੇਖਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਨਜ਼ਰਿਆ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ “ਚਲਾਏ ਗਏ” ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਗਲਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ¹⁶

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਾਈਬਲ ਇਤਿਹਾਸ ਹੀ ਹੈ), ਇਸ ਲਈ ਵੇਰਵੇ ਸਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੋਵੇ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ

ਪ੍ਰੇਰਿਤ: ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਟੱਲ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥੀ “ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋਣਾ” ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਈਬਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਅਟੱਲ ਹੈ।

ਅਚੂਕ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ “ਬਿਨਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਹੋਣਾ” ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ¹⁷ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ,

¹⁶ ਕਹਾਉਤਾਂ 30:5

¹⁷ ਤੀਤੁਸ 1:2

ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ 2 ਪਤਰਸ 1:21-22 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਲੇਖਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਹ ਨਜ਼ਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਇਕ-ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ¹⁸

ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਛਪਾਈ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੱਥ ਨਾਲ ਵਚਨ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੌਲੁਸ, ਯਸ਼ਾਯਾਹ, ਜਾਂ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਅੰਤਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹੜਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤਰ ਇੰਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਕਲ ਕੀਤੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਬਿਆਨ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

¹⁸ ਮੱਤੀ 5:18

? ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਹੀ ਹੈ?

? ਅਜਿਹੇ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ?

ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ?

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਚਾਰ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਕ ਆਇਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਚੱਲਦੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਪਰ ਧਰਤੀ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਲਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਈ ਕਾਵਿਕ ਕਥਨ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਪਹਾੜ ਲੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗੂ ਟੱਪਦੇ ਹਨ,” ਜਾਂ “ਰੁੱਖ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।” ਇਹ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ੈਲੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲਿਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਹੋਰ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਸੰਪਾਦਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ।

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਲੂਕਾ 8:26-27 ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ 5:1-2 ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਦੇ ਜਕੜੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੱਤੀ 8:28 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦੁਸ਼ਟ-ਆਤਮਾ ਦੇ ਜਕੜੇ ਹੋਏ ਦੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਇਕ ਆਦਮੀ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਬਾਈਬਲ

? ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਅਧਿਆਇ ਜ਼ਬੂਰ 119 ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਭਗਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਬਦਲ ਦੇਵੇ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਚਾਨਣ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਪਤਰਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਆਤਮਿਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਚਾਨਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹⁹ ਇਹ ਉਹ ਚਾਨਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਗਲਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

“ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਲੀਸ਼ਿਆ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।” (ਜੇਮਸ ਅਰਮਿਨਿਯੂਸ, “ਦਿਸਪੁਟੇਸ਼ਨ ਓਨ ਦਾ ਪਰਫੈਕਸ਼ਨ ਆਫ ਦਾ ਸਕ੍ਰਿਪਚਰ”)

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਭੋਜਨ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਭੁੱਖ ਸਿਹਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਬੱਚਾ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।²⁰ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਪੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਸਖ਼ਤ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ

¹⁹ 2 ਪਤਰਸ 1:19-21, ਜ਼ਬੂਰ 119:105

²⁰ 1 ਪਤਰਸ 2:2

ਸਿਖਦਾ ਹੈ।²¹ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਜਿਹੜੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ।²² ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਨਾ ਵਚਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।²³

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬੀਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।²⁴ ਕੁਝ ਬੀਜ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਫਲ ਲਿਆਵੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ...

ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ।

ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪਾਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸ਼ਿਆ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

²¹ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:2

²² ਅਫਸੀਆਂ 6:17

²³ ਮੱਤੀ 4:3-4

²⁴ ਲੂਕਾ 8:11-15

? ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਜ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਲਿਖਣਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?

ਆਖਰੀ ਰਸੂਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਕਿਤਾਬ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਲਿਖਤਾਂ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਖੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਬੰਧ, ਸਵੈ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗੁਣ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਆਦਰਯੋਗ ਵਰਤੋਂ, ਖੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਜ ਵੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਹੁਣ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਲਿਖਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਸੰਮਿਲਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਲਿਖਤ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।²⁵ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ

ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਹੈ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਕੰਮ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ

²⁵ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:14-16

ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਕਈ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਸੀਹਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਮਸੀਹਤ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੀਮਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ

ਬਾਈਬਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਦਲੀਲ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਭੋਜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਚਨ ਨਾਲ ਕਰੀਏ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਉਤਸ਼ਾਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਧੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬੂਠੇ ਮਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ

ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹ ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਚਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਨਕਲ ਵਿਚ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਲਿਖ ਸਕਣ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਨ, ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਜ਼ਬੂਰ 119:33-40, ਜ਼ਬੂਰ 119:129-136, ਕਹਾਉਤਾਂ 30:5-6, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:18-19, ਮੱਤੀ 5:17-19,
2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:15-17, 2 ਪਤਰਸ 3:15-16

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿਚ, ਘਰ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਸਮੂਹ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਹ ਅਵਸਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬ

ਡੇਕੇਰੀ, ਡੇਵਿਡ ਐਸ. *ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਸਕ੍ਰਿਪਚਰ*. ਨੈਸ਼ਵੀਲੇ: ਬ੍ਰੈਡਮੈਨ ਐਂਡ ਹੋਲਮੈਨ, 1995.

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ?
2. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?
3. ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ?
4. ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?
5. ਕਿਹੜੇ ਛੇ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ?
6. ਬਾਈਬਲ “ਸਿੱਖਿਆ, ਤਾੜਨ, ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਗੁਣਕਾਰ” ਕਿਵੇਂ ਹੈ?
7. ਬਾਈਬਲ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਹੜਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?
8. ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ?
9. ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?
10. ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਟੱਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?
11. ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਚੂਕ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਪਾਠ 2

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ।
- (2) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- (3) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਆਤਮਾ, ਸਦੀਪਕ, ਤ੍ਰਿਏਕ, ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ, ਕਦੇ ਨਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਪਵਿੱਤਰ, ਧਰਮੀ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।
- (4) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਉਸਦਾ ਹਰ ਗੁਣ ਕਿਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
- (5) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ।
- (6) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਗਲਤ-ਫਹਿਮੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ”

ਲੈਕਚਰ ਦੀ ਛਪੀ ਹੋਈ ਸਮੱਗਰੀ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 40 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

 ਇਹ ਮਹੱਤਵ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਏ. ਡਬਲਿਊ. ਟੇਜ਼ਰਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਸੀਹੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਅਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨੀਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।²⁶ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁੰਹ ਤੇ ਸਾਮਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਸਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ ਉਸ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬੇਅੰਤ ਪਰੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਉਤਪਤੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ; ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਅਤੇ ਤਾਰੇ; ਪੈਂਦੇ ਅਤੇ ਜੀਵ ਜਾਨਵਰ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਭ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਕਈ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਹਨ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਪੂਰਨ ਸਮਝ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਏ. ਡਬਲਿਊ. ਟੇਜ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਮਿੱਠਾ, ਆਕਰਸ਼ਕ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣ

ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਇਕ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ।

? ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਵਾਸਤਵਿਕ, ਸਮਝ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਰਗੀ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।

? ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?

²⁶ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾ ਗਿਆਨ, ਪੰਨਾ 10

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋੜਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਤਮਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।²⁷ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ, ਜਾਂ ਖਾਸ ਸਰੀਰਕ ਅਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਜਾਂ ਇਕ ਇਮਾਰਤ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਰਾਧਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਇਹੀ ਇਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।²⁸ ਆਤਮਾ ਵਜੋਂ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹੈ²⁹ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।³⁰ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਧਾਰਣਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਿਖਣ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।³¹

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਦੀਪਕ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅੰਤ ਹੈ। ਇਕ ਨਾਮ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ;³² ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ।³³ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਹੈ।³⁴ ਕੁਝ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਕਲਪਿਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਦੀਪਕ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤ੍ਰਿਏਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਕਿ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ

²⁷ ਯੂਹੰਨਾ 4:24.

²⁸ ਕੁਚ 20:4-6

²⁹ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:17

³⁰ ਉਤਪਤ 18:1, ਯਸ਼ਾਯਾਹ 6:1

³¹ ਯੂਹੰਨਾ 6:46, ਯੂਹੰਨਾ 1:18, ਕੁਚ 33:20

³² ਕੁਚ 3:14

³³ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:8

³⁴ ਜ਼ਬੂਰ 90:2

ਇਕ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਹ ਨੇ ਜੋ ਚਾਹਿਆ ਸੇ ਕੀਤਾ।”³⁵ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।”³⁶

? ਸਾਡੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ?

ਇਹ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ “ਅਜਿਹਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਜਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕਰ ਸਕਦਾ” ਹੈ।³⁷ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਬਾਹਰ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੀ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਕੀ ਹੈ।”³⁸ ਉਹ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਇਕ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਕੀ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਾਂ?

ਯਹੋਵਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਰੇ ਹੋਏ?”³⁹ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਹਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਕੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੋ। ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ⁴⁰

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਦੇ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੱਟੇਗਾ। ⁴¹ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

³⁵ ਜ਼ਬੂਰ 115:3

³⁶ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:6

³⁷ ਅਫਸੀਆਂ 3:20

³⁸ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 66:1

³⁹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 23:24

⁴⁰ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:13

⁴¹ ਯਾਕੂਬ 1:17

ਵਿਚ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ, ਸੁਭਾਅ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ⁴² ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਲਤ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਦੀਪਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸਾ ਸਾਹਮਣੇ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਜ, ਅਨੰਤ, ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦਾ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ, ਬੁੱਧ, ਸ਼ਕਤੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਨਿਆਂ, ਭਲਿਆਈ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਕਦੇ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।⁴³

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। “ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਬੇਅੰਤ ਹੈ।”⁴⁴ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕੇ। ⁴⁵ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕਦੇ ਹੈਰਾਨ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।⁴⁶

? ਸਾਡੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬੁੱਧ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸਕਰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ⁴⁷ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਨਬੀ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ “ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ” ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ “ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ” ਬੋਲਦੇ ਹਨ।⁴⁸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ: “ਉਹ ਤੇਰੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਨਾਮ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।”⁴⁹ ਉਹ ਸਾਰੀ ਨੈਤਿਕ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਪੈਮਾਨਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਸਾਰੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ⁵⁰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਾਂਗ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਈਏ। “ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਦਣ ਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ

⁴² ਮਲਾਕੀ 3:6

⁴³ ਜ਼ਬੂਰ 102:27

⁴⁴ ਜ਼ਬੂਰ 147:5

⁴⁵ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 40:13-14

⁴⁶ ਜ਼ਬੂਰ 139:4

⁴⁷ ਜ਼ਬੂਰ 104:24, ਰੋਮੀਆਂ 11:33

⁴⁸ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 6:3

⁴⁹ ਜ਼ਬੂਰ 99:3

⁵⁰ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 6:5

ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ।⁵¹

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਧਰਮੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੰਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ⁵² ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਅ ਸਹੀ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।⁵³

? ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਧਰਮੀ ਹੈ?

ਉਸਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਪੈਮਾਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। “ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਰੇ ਪੁਰੇ ਧਰਮ ਹਨ।”⁵⁴ ਉਹ “ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ।”⁵⁵ “ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ।”⁵⁶

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ? ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ⁵⁷ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁵⁸ ਉਹ ਖਾਸਕਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਣ।⁵⁹ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਵਿਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ।⁶⁰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਦਇਆ, ਸਬਰ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ⁶¹

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।⁶²

⁵¹ 1 ਪਤਰਸ 1:15-16

⁵² ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 32:4

⁵³ ਗਿਣਤੀ 23:19, 2 ਸਮੂਏਲ 7:28

⁵⁴ ਜ਼ਬੂਰ 19:9

⁵⁵ ਰੋਮੀਆਂ 2:6

⁵⁶ ਰੋਮੀਆਂ 14:10

⁵⁷ ਲੂਕਾ 18:19, ਜ਼ਬੂਰ 119:68

⁵⁸ ਉਤਪਤ 1:22, 28

⁵⁹ ਜ਼ਬੂਰ 8:4-6, ਜ਼ਬੂਰ 23, ਜ਼ਬੂਰ 36:5-10, ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 103

⁶⁰ ਰੋਮੀਆਂ 8:28

⁶¹ ਕੁਚ 34:6, ਅਫਸੀਆਂ 1:7, 2:4-5

⁶² ਯੂਹੰਨਾ 3:16

ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦਇਆ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।⁶³

ਸਲੀਬ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਉਛਲਦਾ ਹੈ। “ਪਿਆਰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੈ, ਨਾ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਹੋਵੇ।”⁶⁴ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਸਲ, ਕੁਦਰਤੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।⁶⁵ ਇਸ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਈਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।⁶⁶

“ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੇਚੈਨ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ” (ਆਗਸਤਿਨ ਆਫ ਹੁਪੋ)

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੀਮਿਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕੀਏ, ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਗਸਤਿਨ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਸਾਡੀ ਪੂਰੀ ਭਗਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਦੀਪਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਵਜੋਂ ਉਸ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

⁶³ 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2

⁶⁴ 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:10

⁶⁵ ਰੋਮੀਆਂ 2:11, ਯਾਕੂਬ 2:1-5

⁶⁶ ਮੱਤੀ 5:43-45

? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ?

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਗਲਤ-ਫਹਿਮੀ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਕੁਰਸੀਆਂ ਮੇਜ਼, ਸੰਗੀਤ ਸਾਜ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣਾ, ਗਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਿਹੇ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਰਾਧਨਾ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰਕ ਅੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਾਧਨਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਰਾਧਨਾ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹੈਕਲ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਗਾਉਣ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਇਕ ਭੌਤਿਕ ਪਾਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿਚ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੋ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਰਾਧਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਰੂਪ ਉਹ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਲਈ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੂਪ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਰੂਪ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸ਼ੱਤਾ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੋਲ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।⁶⁷

ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।⁶⁸ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨ ਦਾ

⁶⁷ ਜ਼ਬੂਰ 115:3, ਜ਼ਬੂਰ 135:5-6

⁶⁸ ਅਫਸੀਆਂ 1:11

ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਸਕੇ। ⁶⁹ ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।⁷⁰

ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਭ ਨੇ ਪਾਪ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਰਬਾਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜੀਵ-ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਨ ਜੋ ਸਹੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਸੰਭਵਾਨਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੱਚਾ ਨਿਆਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰੇਗਾ। ⁷¹ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸਹੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ। ਉਹ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਵਾਬ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੱਦੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ।⁷² ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਚੋਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ⁷³

⁶⁹ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 46:9-11

⁷⁰ ਉਤਪਤ 50:20, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:27-28

⁷¹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:12-13

⁷² ਯਸ਼ਾਯਾਹ 1:18, ਯਹੇਸ਼ੂਆ 24:15, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:20, ਯਸ਼ਾਯਾਹ 55:1, ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 30:15, 19, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 18:31

⁷³ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:11

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ

ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ। ਉਹ ਸਦੀਪਕ , ਕਦੇ ਨਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਸਰਬ-ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਧਰਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਯਸ਼ਾਯਾਹ 46, ਕਹਾਉਤਾਂ 9:10, ਜ਼ਬੂਰ 139:1-4, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 4:9-11, ਯੂਨਾਹ 1:3

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਪਰਕਿਸਰ, ਡਬਲਿਊ. ਟੀ., ਸੰਪਾਦਕ. ਐਕਸਪਲੋਰਿੰਗ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਫੇਥ. ਕੰਸਾਸ ਸਿਟੀ, ਐਮ ਓ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈਸ, 1960.

ਟੇਜ਼ਰ, ਏ. ਡਬਲਿਊ. ਦਾ ਨੋਲਜ਼ ਆਫ ਦਾ ਹੋਲੀ. ਨਿਯੂ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਅਤੇ ਰੋਵ, 1961.

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ?
2. ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?
3. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?
4. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ ਜੋ ਹਰੇਕ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ:
 - A. ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ।
 - B. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
 - C. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
 - D. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹੇਗਾ।
 - E. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 - F. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।
 - G. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਹੋ ਸਕੇ।
 - H. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।
 - I. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੋਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਪੂਰਨ ਨੈਤਿਕਤਾ ਹੈ।
 - J. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੰਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਾਠ 3 ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਅ ਦਾ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਿਵੇਂ ਹੈ।
- (2) ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦ।
- (3) ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਕਿਉਂ ਹੈ।
- (4) ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ।
- (5) ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਕਿਵੇਂ ਹੈ।
- (6) ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੀ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- (7) ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਮ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

“ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ”

ਲੈਕਚਰ ਦੀ ਛਪੀ ਹੋਏ ਸਮੱਗਰੀ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਯੂਹੰਨਾ 14 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਪਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਭਾਵ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤਿੰਨ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਭਾਵ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਹੈ।

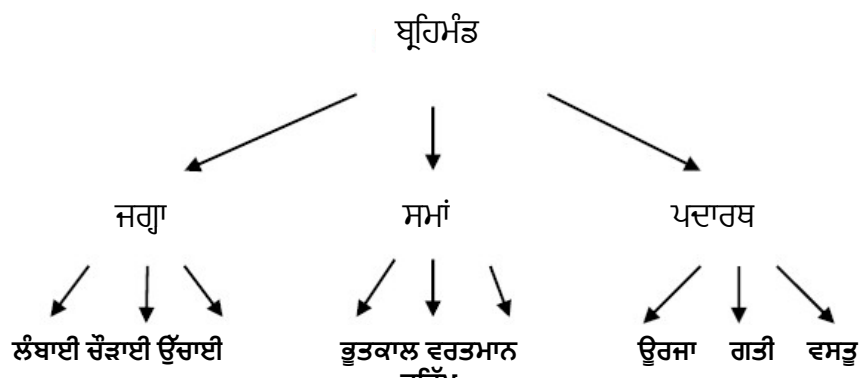
ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਕ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਹਨ—ਜਗ੍ਹਾ, ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਬਿਨਾਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਚ ਵੀ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਲੰਬਾਈ, ਚੌੜਾਈ, ਅਤੇ ਉੱਚਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ –ਇਕ ਵਿਚ ਤਿੰਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਬਿਨਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੂਤਕਾਲ, ਵਰਤਮਾਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ –ਇਕ ਵਿਚ ਤਿੰਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਊਰਜਾ, ਗਤੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਸਤੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ –ਇਕ ਵਿਚ ਤਿੰਨ। ਜੇਕਰ ਊਰਜਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਸਤੂ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਊਰਜਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਊਰਜਾ ਜਾਂ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਇਕ ਬਣਤਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ, ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਆਧਾਰ ਵਾਕ 1: ਕੇਵਲ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

“ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਸੁਣ! ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕੋ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ” (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 6:4)।

“ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ” (ਯਸ਼ਾਯਾਹ 46:9)।

ਆਧਾਰ ਵਾਕ 2: ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:1)।

“ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ. . . ਸ਼ਬਦ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋਇਆ” (ਯੂਹੰਨਾ 1:1, 14)।

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਪਾਇਆ ਜੇ ਤੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇ? . . . ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:3-4)।

ਆਧਾਰ ਵਾਕ 3: ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ, ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

? ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮਰਕੁਸ 1:10-11 ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਘੁੱਗੀ ਵਾਂਗ ਉੱਤਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।” ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ “ਸਹਾਇਕ” –ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਭੇਜਾਂਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 15:26)। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?

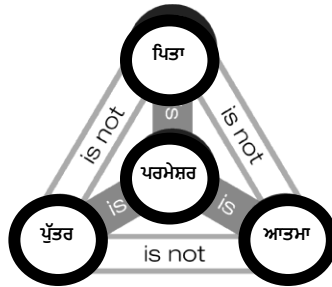
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ 14-17 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਕਈ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਣਗੇ।

ਸਿੱਟਾ: ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਕ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਇਕ ਹੈ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ *ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ* ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਇਕ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਚਿੱਤਰ

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

? ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਯਿਸੂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ; ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਰਾਪ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲਈ ਲਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਸੀਸ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, “ਵਿਲੀਅਮ ਲਾਵ ਲਈ ਪੱਤਰ”)।

ਨਾਲੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੋਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ (ਜੋ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਇਕ-ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਗਲਤੀ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਢਾਂਚਾ

ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿਤਾ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਦੀਪਕ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਢਾਂਚਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਝਲਕਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਦੱਸਾਂ ਵਾਂਗ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਦੱਸਾਂ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ

ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ “ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ” ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ “ਪਿਤਾ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ” ਹੈ।⁷⁴ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਪਿਤਾ ਦਾ “ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ” ਰਿਹਾ ਹੈ।⁷⁵ ਪੁੱਤਰ ਸਦਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਾਂਗ ਸਵੈ-ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਸਦੀਪਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਇਕ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਦਾ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਦਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਕ ਨੀਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਹੈ।”⁷⁶

⁷⁴ ਯੂਹੰਨਾ 5:26

⁷⁵ ਯੂਹੰਨਾ 3:16

⁷⁶ ਯੂਹੰਨਾ 14:28

ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਿਸੂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ “ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।”⁷⁷

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ

ਯੂਹੰਨਾ 15:26 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਭੇਜੇਗਾ, “ਜੋ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।” ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਤਮਾ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਆਉਣ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਣ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਛੋਟੇਪਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧੀਨਗੀ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ “ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇਕ ਹਾਂ,” ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਦੱਸ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਗਵਾਈ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਂਦ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਵਿਚ ਰੁਝੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਪਸੀ ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ, ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੀਵ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ ਧਾਰਣਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਦੱਸਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਖਸ਼ੀਅਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ –ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਨ, ਇੱਛਾ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ।

⁷⁷ ਯੂਹੰਨਾ 5:23

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਅਧੂਰੇ ਹਾਂ

ਆਦਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਦਮ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”⁷⁸ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਆਦਮ ਹੱਵਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧੂਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਦਰਅਸਲ, ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇਕ ਵਚਨ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ: “ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰਚਨਾ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰਚਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।”⁷⁹ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦਮ ਇਕੱਲਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸਵਰਗ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵਾਂਗੇ), ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣਾ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤੁਲਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12 ਅਨੁਸਾਰ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਏਕਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਦੱਸ ਇਕੱਠੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋ ਕੇ ਵਧਣ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਈਏ:

“ਉਸ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿਰ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਜਾਈਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਹ ਹਰੇਕ ਜੋੜ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਹੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਅਤੇ ਇਕ ਸੰਗ ਮਿਲ ਕੇ ਹਰੇਕ ਅੰਗ ਦੇ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰੇ।”⁸⁰

ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਬਲੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਧਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਵਧਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੀਏ। ਆਤਮਿਕ ਵਾਧਾ ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵਚਨਬੱਧ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਦਾ ਲਈ ਇਕ-ਦੂਸਰੇ ਲਈ ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਇਕ ਸਮਾਜ ਵਜੋਂ

⁷⁸ ਉਤਪਤ 2:18

⁷⁹ ਉਤਪਤ 1:27

⁸⁰ ਅਫਸੀਆਂ 4:15-16

ਰਹਿਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ, ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਪਿਆਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਦੱਸ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਸੋਚੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਪਿਆਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪਿਤਾ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ, ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ, ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹਰੇਕ ਸਦੱਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦੱਸ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ,
ਇਕ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਦੁਆਰਾ
ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਸਦੀਪਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ,
ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ
ਏਕਤਾ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ।
ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰੱਖ,
ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਹੋ ਸਕੇ:
ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ,
ਜੋ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਹੁਣ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ, ਆਮੀਨ।⁸¹

⁸¹ ਬੁਕ ਆਫ ਕਾਮਨ ਪ੍ਰੇਅਰ.

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ

ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਬੀਜ ਗੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਉੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਹਰ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਡੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਵੇਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਤੱਥ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਤਜਰਬਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਇਕ ਮੱਛੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਵੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਨਾਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੋਡਾਲਿਜ਼ਮ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਚ, ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਜੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ 14-16 ਅਧਿਆਈਆਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਉਸਦੇ, ਪਿਤਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਤਿੰਨ-ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਿਤਾ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿਮ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਅਧੀਨਗੀ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਜੋਂ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ" ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਪਰ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:1-3, 8, ਕੁਲਸੀਆਂ 1:12-19, ਅਫਸੀਆਂ 1:17-23, ਯੂਹੰਨਾ 15:26, ਯੂਹੰਨਾ 17:1-5

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਮੋਰੇ, ਰਾਬਰਟ. ਦਾ ਟ੍ਰੀਨੀਟੀ: ਏਵੀਡੇਨਸ ਐਂਡ ਈਸ਼ੁਜ਼. ਆਇਰਵਾ ਫਾਲਸ, ਆਈ ਏ. ਵਰਡ ਬਾਈਬਲ ਪਬਲਿਸ਼ਰ, 1996.

ਵਾਇਟ, ਜੇਮਸ. ਦਾ ਫੋਰਗੋਟਨ ਟ੍ਰੀਨੀਟੀ: ਰਿਕਵਰਿੰਗ ਦਾ ਹਾਰਟ ਆਫ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਬਲੀਫ਼. ਮਿਨੀਅਪੋਲਿਸ: ਬੈਥਨੀ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰ, 1998.

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ

ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ?
2. ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰ ਕਿਹੜੇ ਹਨ?
3. ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਕੀ ਹੈ?
4. ਕੁਝ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਜੋ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ?
5. ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?
6. ਮੋਡਾਲਿਜ਼ਮ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀ ਹੈ?
7. ਤਿੰਨ-ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀ ਹੈ?
8. ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀ ਹੈ?

ਪਾਠ 4 ਮਨੁੱਖਤਾ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਰੀਰਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (2) ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਅੱਠ ਗੁਣ।
- (3) ਕਿ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।
- (4) ਕਿਹੜੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ।
- (5) ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੰਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੈ।
- (6) ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਮਨੁੱਖਤਾ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਜ਼ਬੂਰ 8 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਮਨੁੱਖ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **?** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **||** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

? ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਪਛਾਣ ਕੌਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ?

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਤਪਤ 1:26 ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ: “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਈਏ।” ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ 8:5 ਵਿਚ, ਲੇਖਕ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨੀਵਾਂ” ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ “ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਆਦਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ” ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਖਾਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ⁸² ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵ ਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ, ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਇਹ ਉੱਚਾ ਨਜ਼ਰਿਆ ਸਾਡੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਲਈ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਲਪਿਤ ਕਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੋਕ ਇਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਣੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ” ਵਿਚ ਇਕ ਖਾਸ ਰਚਨਾ ਹਾਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ?

? ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਰੀਰਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਅਰਥ ਸਰੀਰਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (1) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।⁸³ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਇਕ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਇਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁸⁴

(3) ਮਨੁੱਖ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਚੱਲਣ ਲਈ ਪੈਰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਹੱਥ, ਦੇਖ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗਿਆਨ ਲਈ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਨਾਲ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਅਤੇ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਹੈ।

⁸² ਉਤਪਤ 1:26, ਜ਼ਬੂਰ 8:5-6

⁸³ 1 ਰਾਜਿਆਂ 8:27

⁸⁴ ਰੋਮੀਆਂ 1:23

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਤੱਤ

? ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ?

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ **ਰਚਨਾਤਮਕ ਅੰਤਰਪ੍ਰੇਰਣਾ** ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ! ਕਈ ਵਾਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਕਲਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਫਾਵਾਂ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਚਿੱਤਰ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇਕ ਹੋਰ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ-ਵਰਗੀ” ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਦਿਮਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ “ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਕਿਰਿਆ” ਬੁਨਿਆਦੀ ਰੁਝਾਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ, ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ, ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਸੋਚਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ **ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ** ਹੈ। ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਜਾਨਵਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ “ਸੰਚਾਰ” ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਗੂੰਝਲਤਾ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਕੋਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ, ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੋਲ ਵੀ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੋਲਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਇਕ **ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਭਾਅ** ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਵਾਨ ਬਣਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਬੰਧ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਨਾਹ ਵਰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਭਾਅ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਸਦੀਪਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੁੱਧ ਹੈ। ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ “ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ, ਮਨ, ਜਾਨ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼-ਮੁਕਤੀ”)।

ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਣਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ **ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ** ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕੰਮ ਸਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੰਮ ਗਲਤ ਹਨ।⁸⁵ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਪਾਪ ਵਿਚ ਵਿਚ ਪੈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕ ਸਮਝ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਚੀ ਹੈ।

⁸⁵ ਰੋਮੀਆਂ 1:20, 2:15

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਤਰਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ, ਜਾਂ ਚੁਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਪਲ-ਪਲ ਦੇ ਮਨੋਵੇਗ ਅਤੇ ਅੰਤਰਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਾਨਵਰ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅਰਥਪੂਰਨ, ਜੀਵਨ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ⁸⁶

? ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਚੋਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਾਂ। ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ।⁸⁷

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਉਸ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ “ਪਾਪ ਦਾ ਗੁਲਾਮ” ਹੈ, ⁸⁸ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ⁸⁹

ਅਮਰਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਹੈ। ਇਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਸਰੀਰਕ ਜੀਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹਾਂ ਜੋ ਸਦਾ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵੀ ਸਦੀਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜੀ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ। ⁹⁰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਮਰਤਾ ਸਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿਚ ਜੀਵਾਂਗੇ।

ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚਸੰਬੰਧ ਬਹੁਤ ਸੀਮਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅੰਤਰਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਚਨਵੱਧਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

⁸⁶ ਯਹੋਸ਼ੂਆ 24:15

⁸⁷ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:12-13

⁸⁸ ਰੋਮੀਆਂ 6:16-17, ਅਫਸੀਆਂ 2:1-3

⁸⁹ ਮਰਕੁਸ 1:15

⁹⁰ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:16-22, 52-54

ਮਨੁੱਖੀ ਪਿਆਰ ਸੰਬੰਧ, ਵਾਅਦੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਭਾਉਣ, ਦਿਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ।

ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਾਡੀ **ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ** ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਦੇ ਭਜਨ ਜਾਂ ਗੀਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਅਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, “ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਹਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।” “ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹੋ” ਇਕ ਸਦੀਪਕ ਡੂੰਘੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਭਜਨ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਆਖ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਆਖਣ!”⁹¹ ਇਹ ਗੀਤ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਜੋ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ” ਹੈ ਇਹ ਉਸ ਮਹਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਇੱਥੇ ਰੁਕਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਜੀਵ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਸਕਣ।

ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਨੰਤ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਕੋਲ ਕੁਝ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ।

⁹¹ ਜ਼ਬੂਰ 103:1

ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ

ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਦੀਪਕ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਮੁੱਲ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧ, ਸਿੱਖਿਆ, ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਕ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਮੁੱਲ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਮੁੱਲ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਕ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵੀ ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਨਾ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ ਹੈ।

ਦੂਤ ਵੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉੱਚ ਬੁੱਧ, ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁹² ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਘੱਟ ਹਾਂ,⁹³ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।⁹⁴ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਹੋਵਾਂਗੇ, ⁹⁵ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਸੰਸਾਰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਖੁਬਸੂਰਤ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਇਕ ਹੋਣਹਾਰ ਕਲਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਜਮੀਨ ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੰਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਪਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਲਾਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਪ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ-ਵਰਗੀ” ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਲਾਤਮਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਇਕ ਸਾਧਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਾਤ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ, ਪਾਪ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਨਵਾਂ, ਵਿਕਸਤ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ⁹⁶

⁹² ਅੱਧੂਬ 1:6

⁹³ ਜ਼ਬੂਰ 8:5

⁹⁴ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:14

⁹⁵ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:3

⁹⁶ ਕੁਲਸੀਆਂ 3:10, ਅਫਸੀਆਂ 4:22-24, 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:18

ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਚੁਣੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੇ।” ਆਪਣੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਅੰਤਰਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਆਦਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਭਾਲ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਹਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਐਨੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ “ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਹੈ।”

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੇ ਸਦੀਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ, ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾ, ਅਤੇ ਅਮਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਯਾਕੂਬ 1:12-15, ਰੋਮੀਆਂ 6:12-23, 1 ਥੋਮਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:23, ਰੋਮੀਆਂ 8:22-26, ਯਹੇਸ਼ੁਆ 24:14-18, ਉਤਪਤ 3:1-6, ਅਫਸੀਆਂ 2:1-9

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬ

ਪਰਕਿਸਰ, ਡਬਲਿਊ. ਟੀ., ਸੰਪਾਦਕ. ਐਕਸਪਲੋਰਿੰਗ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਫੇਥ. ਕੰਸਾਸ ਸਿਟੀ, ਐਮ ਓ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ, 1978.

ਅਧਿਆਇ 10 ਦੇਖੋ: “ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਹੈ?”

ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਨਜ਼ਰਿਆ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?
2. ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਰੀਰਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਤਿੰਨ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ।
3. ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਨੌਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।
4. ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ?
5. ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀ ਯੋਗਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?
6. ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ।
- (2) ਇਹ ਕਿ ਪਾਪ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਕਰਕੇ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।
- (3) ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵੇਰਵਾ।
- (4) ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ।
- (5) ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਹੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੀ ਰਵੱਈਆ।
- (6) ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ।
- (7) ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਮਸ਼ੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਕ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

“ਪਾਪ”

ਲੈਕਚਰ ਦੀ ਛਪੀ ਸਮੱਗਰੀ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਉਤਪਤ 3 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਹੈ

 ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਹੈ?

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮੌਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ।⁹⁷ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬਿਮਾਰੀ, ਬੁੱਢੇ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ, ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ, ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਲੜਾਈ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਦਿਲ ਵਿਚਲੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਫ਼ਰਤ, ਵਾਸਨਾ, ਲੋਭ, ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਆਰਥ।

ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1) ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ। ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨਾਲ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਾਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (3) ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ।

ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਭਗਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (4) ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ।

ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਰਾਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੀ।⁹⁸ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ।

“ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ ਹਨੇਰਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ” (ਜੇਮਸ ਅਰਮਿਨਿਯੂਸ, ਟਵੇਂਟੀ-ਫਾਈਵ ਪਬਲਿਕ ਦਿਸਪੁਟੇਸ਼ਨਸ, ਦਿਸਪੁਟੇਸ਼ਨ11)

ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਚ ਪਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਪਾਪ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖਤਾ ਜਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ।

⁹⁷ ਰੋਮੀਆਂ 5:12

⁹⁸ ਉਤਪਤੀ 1:31

ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਕੋਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਪਾਪ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਪਾਪ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਾਪ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ⁹⁹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੁਭਾਅ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ¹⁰⁰

ਪਾਪ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਸਰਾਪ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ।¹⁰¹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ। ਦੁੱਖ, ਬੁੱਢੇ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਮਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ¹⁰² ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵਧਦੇ ਗਏ, ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧ ਗਏ ਜੋ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ

? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਪ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ “ਮੂਲ ਪਾਪ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ¹⁰³ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਪੀ ਰੁਝਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪੀ ਰੁਝਾਨ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਪੂਰੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ? ਜਾਂ ਵਚਨ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, “ਕੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਸਿਰਫ ਬੁਰਾਈ ਹੈ? ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋ। (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, “ਮੂਲ ਪਾਪ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ”)।

⁹⁹ ਜ਼ਬੂਰ 51:5

¹⁰⁰ ਰੋਮੀਆਂ 5:12, 14, 18-19

¹⁰¹ ਉਤਪਤ 3:16-19

¹⁰² 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:22

¹⁰³ ਜ਼ਬੂਰ 58:3

ਦਾਉਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਵਿਚ ਜੀਮਿਆ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਸੀ। 104 ਉਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕ ਬੱਚਾ ਗਰਭ ਵਿਚ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵੱਲ ਝੁਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 105 ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸੁੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 106

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਾਪਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੰਕਾਰ, ਈਰਖਾ, ਨਫ਼ਰਤ, ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ। ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 107

ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਇੱਛਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ।

ਲੋਕ ਗਲਤ ਤੋਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। 108 ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਬਾਗੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਪੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। 109 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਰੁਝਾਨ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਾਪ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 110

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਦਮੀ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 111 ਉਸ ਨੂੰ “ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ” ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 112

104 ਜ਼ਬੂਰ 51:5

105 ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:19

106 ਰੋਮੀਆਂ 6:16-17

107 ਯਹੂਦਾਹ, ਆਇਤ 15

108 ਅਫਸੀਆਂ 4:17-18

109 ਅਫਸੀਆਂ 2:2-3

110 ਉਤਪਤ 6:5

111 ਯੂਹੰਨਾ 6:44

112 ਅਫਸੀਆਂ 2:1

ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿੱਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।¹¹³ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।¹¹⁴ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਕ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ, ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (1) ਪਰਤਾਵੇ ਦੌਰਾਨ ਨਵਾਂ ਮਸੀਹੀ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। (2) ਨਵਾਂ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (3) ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਣ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਗਲਤ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਪ

? ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ?

ਜਾਣਬੁੱਝਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਜਾਣੀ ਹੋਈ ਇੱਛਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।¹¹⁵ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਹੈ।

ਪਾਪ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੇ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।¹¹⁶ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਧਰਮੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।¹¹⁷

ਰੋਮੀਆਂ 3:10-19 ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਗਾਵਤ, ਨਫ਼ਰਤ, ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ।

¹¹³ ਰੋਮੀਆਂ 1:16

¹¹⁴ ਰੋਮੀਆਂ 6:11-14

¹¹⁵ 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:4, ਯਾਕੂਬ 4:17

¹¹⁶ ਰੋਮੀਆਂ 3:23

¹¹⁷ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:10

ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਨਾਸਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਪਾਪੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਭੁੱਲੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ।¹¹⁸

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਰਸਤਿਆਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦਾ ਪਾਪ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅੰਤ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੇ, ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।¹¹⁹

ਇਕ ਪਾਪੀ ਜਿਹੜਾ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਪਰ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਪ ਤੇ ਜਿੱਤ ਹੈ। ¹²⁰

ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਉਲੰਘਣਾ

ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਈ ਵਾਰ ਰੱਬ ਸਬੱਬੀ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲੇਵੀਆਂ 4:2-3 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਪਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਪ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਟੱਲ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਟਾਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਆਰ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ¹²¹ ਅਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ¹²²

¹¹⁸ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 53:6

¹¹⁹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:12-14

¹²⁰ 1 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 2:1-6, 3:3-10

¹²¹ ਮੱਤੀ 22:37-40, ਰੋਮੀਆਂ 13:8-10

¹²² ਯਾਕੂਬ 4:17

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ [ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ], ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ¹²³ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੇਬਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀਏ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰੀਏ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

? ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ?

ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: (1) ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, (2) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, (3) ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਚੰਗੀ ਉਦਾਰਹਣ ਬਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ (4) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ।

ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿਚ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤੋਂ ਇਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਮਜ਼ੋਰੀ

ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਮੀਆਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪਤਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਮਾਨਸਿਕ, ਸਰੀਰਕ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ¹²⁴ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਰਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ, ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਸੀ।

¹²³ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7

¹²⁴ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:15

ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਪ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ¹²⁵

ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਨਾਸਵਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡਾ ਨਿਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

? ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ?

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਦੀ ਇਕ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ, ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ, ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਪਾਪੀ ਉਦੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਪਾਪ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿਚਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਹਿਲੇ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁੰਤਰਤਰ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਦਮ ਦੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਗਲਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ ਹੈ।

¹²⁵ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:9-10

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਗਲਾਤੀਆਂ 5:16-21, ਅਫਸੀਆਂ 5:1-8, ਤੀਤੁਸ 1:10-16, ਯਾਕੂਬ 4:1-4, 2 ਪਤਰਸ 2:9-17, ਰੋਮੀਆਂ 1:21-32, ਰੋਮੀਆਂ 3:10-20

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਵੈਸਲੀ, ਜੌਨ. “ਦਾ ਡੋਕਟਰੀਨ ਆਫ ਉਰੀਜੀਨਲ ਸਿਨ,” ਇਨ ਦਾ ਕੋਮਪਲੀਟ ਵਰਕਸ ਆਫ ਵੈਸਲੀ. ਭਾਗ 9.

ਵਿਲਕੋਸ, ਲੈਸਲੀ. ਪ੍ਰੋਫਾਇਲਸ ਇਨ ਵੈਸਲੀਅਨ ਥੋਓਲੋਜੀ. ਸਲੇਮ, ਓ ਐਚ: ਸ਼ਮੂਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1985. ਦੇਖੋ ਅਧਿਆਇ 7: “ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ,” 141-170.

ਪਾਪ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਕਿਹੜੇ ਚਾਰ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?
2. ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?
3. ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਇਕ-ਵਾਕ ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿਓ: ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਪ, ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ।
4. ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?
5. ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਪਾਠ 6

ਆਤਮਾਵਾਂ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ।
- (2) ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ।
- (3) ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਹਰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ।
- (4) ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਤਮਿਕ ਲੜਾਈ।
- (5) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਬੁਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਜਿੱਤ।
- (6) ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਗਲਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰੁਚੀ ਨਾ ਰੱਖਣ।

“ਆਤਮਾਵਾਂ”

ਲੈਕਚਰ ਦੀ ਛਪੀ ਸਮੱਗਰੀ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦੇ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਮੱਤੀ 4:1-11 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਦੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਦੂਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?” ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

 ਦੂਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਹਨ? ਜਿਹੜੇ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਨੂੰ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਛੇ ਖੰਭ ਸਨ।¹²⁶ ਕਰੂਬੀ ਦਾ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਖੰਭ ਸਨ।¹²⁷ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਜੋ ਕਰੂਬ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਖੰਭ ਸਨ।¹²⁸

ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੰਭਾਂ ਨਾਲ ਉਡਾਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ¹²⁹ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੂਤ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਧਾਰਣ ਆਦਮੀ ਹੈ।¹³⁰ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੂਤ ਇੰਨੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਲੋਕ ਡਰ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ।¹³¹ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੂਤ ਕਿਸੇ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਨਾ ਡਰ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ¹³²

ਦੂਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ,¹³³ ਪਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ¹³⁴

ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹³⁵ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕੁਝ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਦੂਤ ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹਨ, ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖ ਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣਗੇ। ¹³⁶

ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।¹³⁷

¹²⁶ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 6:2

¹²⁷ ਕੂਚ 25:20

¹²⁸ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:6, 10:15

¹²⁹ ਮੱਤੀ 22:30

¹³⁰ ਉਤਪਤ 19:1-2

¹³¹ ਮੱਤੀ 28:2-4

¹³² ਲੂਕਾ 1:13, 1:30, 2:10

¹³³ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:14, ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੱਤੀ 8:16, 12:45, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:12, ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

¹³⁴ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 31:3

¹³⁵ ਐਥੂਸ 1:6

¹³⁶ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:3

¹³⁷ ਐਥੂਸ 38:4-7

ਦੂਤ ਅਮਰ ਹਨ।¹³⁸ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਸਨ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।¹³⁹ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।¹⁴⁰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤੇਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ।¹⁴¹ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੌਧਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।¹⁴² ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ ਸੀ।¹⁴³

ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੂਬੀ ਅਤੇ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ “ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ” ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਣ, ਰਿਆਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁴⁴

ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿਚ ਦੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ।

ਦੂਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਸ਼ਬਦ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਕਾਏਲ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰੇਗਾ।¹⁴⁵ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ “ਮੁੱਖ ਦੂਤ” ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 6 ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨਹਨਾਂ ਦੇ ਛੇ ਖੰਭ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ, ਪੈਰ, ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਹਨ।

ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾ ਨੂੰ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰੂਬੀ ਅਤੇ ਇਕ ਅੱਗ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।¹⁴⁶ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਗ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੀ। ਕਰੂਬੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਦੇ ਚਾਰ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਚਾਰ ਖੰਭ ਸਨ ਜੋ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਹੱਥ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਅੱਗ, ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਸਨ।¹⁴⁷

¹³⁸ ਲੂਕਾ 20:36

¹³⁹ ਲੂਕਾ 1:18-20

¹⁴⁰ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:6

¹⁴¹ ਲੂਕਾ 15:10

¹⁴² 1 ਪਤਰਸ 1:12

¹⁴³ ਲੂਕਾ 2:13-14

¹⁴⁴ ਕੁਲਸੀਆਂ 1:16, ਅਫਸੀਆਂ 6:12

¹⁴⁵ ਯਹੂਦਾਹ 1:9, 1 ਥੋਮਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:16

¹⁴⁶ ਉਤਪਤ 3:24

¹⁴⁷ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:5-14, 10:15

ਦੇ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਸਰਪੋਸ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਠ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।¹⁴⁸ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਿਸਦੀ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੱਸੇ ਹੋਏ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਉਸਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਰੂਬੀ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦਾਸ ਹਨ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਰਸੂਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ “ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ” ਦੱਸੀ ਗਈ।¹⁴⁹

ਦੂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੇਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਇਕ ਝਗੜੇ ਕਰਕੇ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ¹⁵⁰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕ ਦੂਤ ਨੇ 1,85,000 ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।¹⁵¹

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ¹⁵² ਦੂਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।¹⁵³ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਦੂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ¹⁵⁴ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਮਿਕਾਏਲ ਨੂੰ “ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਧਾਨ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹⁵⁵

¹⁴⁸ ਜ਼ਬੂਰ 99:1, ਯਸ਼ਾਯਾਹ 37:16, 1 ਰਾਜਿਆਂ 19:15

¹⁴⁹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:11

¹⁵⁰ ਦਾਨੀਏਲ 10:12-13

¹⁵¹ 2 ਰਾਜਿਆਂ 19:35

¹⁵² ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:14

¹⁵³ ਜ਼ਬੂਰ 34:7

¹⁵⁴ ਮੱਤੀ 18:10

¹⁵⁵ ਦਾਨੀਏਲ 12:1

ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚੋਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।¹⁵⁶ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੀਆਂ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਦੂਤ

? ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਸੀ?

ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਹ ਦੂਤ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਅਸਲ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤ” ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।¹⁵⁷

ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਕ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਆਗੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਦੂਤ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।¹⁵⁸ ਯਹੂਦਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।¹⁵⁹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।¹⁶⁰

ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਵਚਨ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਯਸ਼ਾਯਾਹ 14:12-17 ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28:12-19)। ਹਰੇਕ ਵਚਨ ਮਨੁੱਖੀ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਘਮੰਡੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਘਮੰਡ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਾਂਗ ਸਜ਼ਾ ਪਵੇਗਾ।¹⁶¹ ਇਹੀ ਪਰਤਾਵਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, “ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜਾਓਗੇ।” ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਣਨ ਦਾ ਪਰਤਾਵਾ ਹੈ।

? ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ?

¹⁵⁶ ਕੁਲਸੀਆਂ 2:18

¹⁵⁷ ਮੱਤੀ 25:31

¹⁵⁸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:4

¹⁵⁹ ਯਹੂਦਾਹ 6

¹⁶⁰ ਯੂਹੰਨਾ 16:11, 2 ਪਤਰਸ 2:4

¹⁶¹ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:6

ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ “ਹਵਾਈ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁶² ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ “ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਾਕਮ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿਚ ਹਨ।¹⁶³ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਦੇ ਦੇਣ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।¹⁶⁴ ਉਹ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹⁶⁵ ਪਾਪੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਵਿਚ ਹਨ।¹⁶⁶ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।¹⁶⁷ ਉਸਨੇ ਹਨਾਨਿਯਾ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਲੀਸਿਯਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪਾਈ,¹⁶⁸ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਯਹੂਦਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।¹⁶⁹ ਉਹ ਗਲਤ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ “ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹⁷⁰

ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿਚ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਦੇ ਦਿਲ, ਅੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹੈ; ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਨਾਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ” (ਆਦਮ ਕਲਾਰਕ, ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤ, “ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੂਤ)।

ਕਈ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਪ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਰਤਾਵੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪਰਤਾਵੇ ਧੋਖੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕੋਈ ਅਨੰਦ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

¹⁶² ਅਫਸੀਆਂ 2:2

¹⁶³ ਯੂਹੰਨਾ 12:31

¹⁶⁴ ਲੂਕਾ 4:4-6

¹⁶⁵ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:4

¹⁶⁶ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:26

¹⁶⁷ ਮਰਕੁਸ 4:15

¹⁶⁸ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:3

¹⁶⁹ ਲੂਕਾ 22:3

¹⁷⁰ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:1

ਕੁਝ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਿਕਾਏਲ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਰਸ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁷¹ ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਅਰਾਧਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।¹⁷² ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਝੂਠੇ ਧਰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।¹⁷³ ਭੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਵਾਲੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਰੂਪ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਅੱਗੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।¹⁷⁴

ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੂਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ “ਭੂਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਲੋਕ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕਦਮ-ਕਦਮ ਕਰਕੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲਦਾ ਹੈ।¹⁷⁵ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਜਿੱਤ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ “ਸੈਂਭਿਅਕ” ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਹਨ ਜੋ ਅਲੌਕਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲ ਮੁੜਨਗੇ।

¹⁷¹ ਦਾਨੀਏਲ 10:13, 20

¹⁷² ਮੱਤੀ 4:9

¹⁷³ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 32:17, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:20-21

¹⁷⁴ ਜ਼ਬੂਰ 106:37

¹⁷⁵ ਮਰਕੁਸ 5:2-5

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਡਰ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਇਕ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।¹⁷⁶ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕੀਏ।¹⁷⁷ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਦੇ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ।¹⁷⁸

“ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।” (ਆਦਮ ਕਲਾਰਕ, *ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤ*, “ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੂਤ”)

? ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾਕਰਦਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਲਾ ਉਸ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਗਿਆਨੀ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਪੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਹਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਸੱਪ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕੁਚਲੇਗਾ।¹⁷⁹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।¹⁸⁰ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।¹⁸¹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜਗ੍ਹਾ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਹੈ।¹⁸²

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੱਦਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹⁸³ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ

¹⁷⁶ ਅਫਸੀਆਂ 6:12

¹⁷⁷ ਅਫਸੀਆਂ 6:13

¹⁷⁸ ਯਾਕੂਬ 4:7

¹⁷⁹ ਉਤਪਤ 3:15

¹⁸⁰ 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:8

¹⁸¹ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:14, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:18

¹⁸² ਮੱਤੀ 25:41

¹⁸³ ਅੱਯੂਬ 1:12, 2:6

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਾਂ, ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ¹⁸⁴ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਗਲਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਨਾ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੀਏ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ।¹⁸⁵

ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕ ਕਈ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਤ ਅਮਰ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੀਵ ਹਨ ਜੋ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੈਤਿਕ ਚੋਣਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਤ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

¹⁸³ ਅਯੂਬ 1:12, 2:6

¹⁸⁴ ਲੂਕਾ 10:17

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

1 ਪਤਰਸ 5:8-9, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 12:7-11, ਮੱਤੀ 12:43-45, 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:13-15, ਲੂਕਾ 8:27-35

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਲੇਵਿਸ, ਸੀ. ਐਸ. ਦਾ ਸਕਰੂਟੇਪ ਲੈਟਰਸ. ਨਿਯੁ ਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰਪਨੀ, 1968.

ਵੈਸਲੀ, ਜੌਨ. "ਸੈਤਾਨਸ ਡਿਵਾਇਸਸ" ਵੈਸਲੀਸ 52 ਸਟੈਂਡਰਡ ਸਰਮਨਸ, ਓ ਐਚ: ਸਕਮੁਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1988.

ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?
2. ਦੂਤ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ?
3. ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਤਾਂ ਕੋਲ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?
4. ਅਜਿਹੇ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ?
5. ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ?
6. ਦੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ?
7. ਦੁਸਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਸੀ?
8. ਮੁਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?
9. ਸੈਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅੰਤ ਕੀ ਹੈ?

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ।
- (2) “ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ” ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਬਿਆਨ।
- (3) ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ।
- (4) ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ।
- (5) ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।
- (6) ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ।
- (7) ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

“ਮਸੀਹ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦੇ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:11-14 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਵਚਨ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਮਨ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

➡ ਮਾਰਮਨ ਦਾ ਯਿਸੂ

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਰਮਨ ਤੁਹਾਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਆਤਮਾ-ਭਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਿਸੂ ਅਰਬਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾ-ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ “ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ” ਅਤੇ ਸਾਡੀ “ਸਵਰਗੀ ਮਾਤਾ” ਨੇ ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਮਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਕਈ ਪਤਨੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮਰੀਅਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।

➡ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਦਾ ਯਿਸੂ

ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਾਈਕਲ ਮਹਾਂਦੂਤ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵ, ਜੋ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਖੰਭੇ ਤੇ ਮਰਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਈਕਲ ਮਹਾਂਦੂਤ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਸਦਾ ਸਰੀਰ ਗੈਸ ਵਿਚ ਘੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ।

➡ ਅਸਲੀ ਯਿਸੂ

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਛਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਥਾਂ ਦਾ ਯਿਸੂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਰਵੇਖਣ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 80% ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਿਣਗੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ 40% ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ 40% ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਕੋਲ ਇਹ ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਧਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕੋ।

ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਦੇਖੋ “ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ”

➡ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ

[?] ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹਨ?

ਚਾਰ ਇੰਜੀਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। *ਮਸੀਹ* ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।”

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ।¹⁸⁶ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਧਰਤੀ-ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ,¹⁸⁷ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।¹⁸⁸

ਮਸੀਹ ਸ਼ਬਦ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਹ *ਕ੍ਰਿਸਟੋਸ* ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ।

➡ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ,” ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਿਆਨ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਯਿਸੂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ” ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਮਹਾਨ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:10-11 ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।

➡ ਤਿੰਨ ਖਾਸ ਦਿਨ

ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਖਾਸ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਮੌਕੇ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਆਰੀ ਕੁੱਖੋਂ ਜੰਮਿਆ ਸੀ।¹⁸⁹ ਪਰ ਯਿਸੂ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਸੀ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ

¹⁸⁶ ਮੱਤੀ 1:21, ਲੂਕਾ 1:74-75

¹⁸⁷ ਯੂਹੰਨਾ 18:36

¹⁸⁸ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:10-11, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:11-16, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:6

¹⁸⁹ ਲੂਕਾ 1:34-35

ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਹੈ ਪਰ ਸੱਚ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਇਕ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,¹⁹⁰ ਪਰ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਅਨੋਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ।¹⁹¹ ਉਹੀ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਹ ਉਵੇਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ¹⁹²

ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ। ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਚ ਉਹੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਹੈ।

➡ ਯਿਸੂ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ, ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ। ¹⁹³ ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਸੀ, ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਬਣ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ। ¹⁹⁴

? ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ?

ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ (1) ਉਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਮਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹੈ (2) ਉਸਦੀ ਧਰਮੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਡੀ ਪਾਪੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਆਦਮ ਨੇ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਮੌਤ ਦੀ ਭਾਗੀ ਹੋਈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਆਦਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁹⁵

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹੈ (3) ਉਹ ਸਾਡਾ ਜਾਜਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚੋਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਾਡੇ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

¹⁹⁰ ਯੂਹੰਨਾ 1:12, ਐਫ਼ੂਬ 1:6

¹⁹¹ ਯੂਹੰਨਾ 3:16

¹⁹² ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:2-3

¹⁹³ ਲੂਕਾ 2:52

¹⁹⁴ ਯੂਹੰਨਾ 1:14

¹⁹⁵ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:22, 45-49, ਰੋਮੀਆਂ 5:17-19

ਉਸ ਲਈ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਲ ਕਰਵਾ ਸਕੇ। ¹⁹⁶ ਜਾਜਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਦੀਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।¹⁹⁷ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ¹⁹⁸

ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਘੇਰਾ “ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ” ਦੇਖੋ।

➡ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਇਕ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇਕ ਹਾਂ।”¹⁹⁹ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ!”? ਨਹੀਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸੀ,”²⁰⁰ ਉਹ ਕੁਚ 3:14 ਦੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਸਵੈ-ਮੌਜੂਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ।²⁰¹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।²⁰²

ਯਿਸੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕੀਤੇ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਉਸਨੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ। ²⁰³ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ।²⁰⁴ ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

¹⁹⁶ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:17

¹⁹⁷ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:5-7

¹⁹⁸ 1 ਯੂਹੰਨਾ 5:1

¹⁹⁹ ਯੂਹੰਨਾ 10:30

²⁰⁰ ਯੂਹੰਨਾ 8:58

²⁰¹ ਕੁਚ 3:14

²⁰² ਯੂਹੰਨਾ 8:59

²⁰³ ਯੂਹੰਨਾ 10:28

²⁰⁴ ਮਰਕੁਸ 2:10

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਧਰੰਗੀ ਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ “ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ” ਹੈ।²⁰⁵ ਇਕ ਕੰਮ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀਮ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ... ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ; ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਚਾਨਣ ਦਾ ਚਾਨਣ, ਇਕਲੌਤਾ, ਨਾ ਸਿਰਜਿਆ ਗਿਆ; ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ; ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ” (ਨਾਇਮੀਨਸਿਧਾਂਤ)।

ਉਸਨੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ “ਮੈਂ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹਾਂ।”²⁰⁶ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਕੰਮ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ “ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ” ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ “ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ” ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ

ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ 5:21 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਉਸਨੇ “ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ,”²⁰⁷ “ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ।”²⁰⁸ ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸਨ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਹੈ।

ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਨ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਲਈ ਹੀ ਹੈ।²⁰⁹ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਵੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ” (ਜੌਨ ਕ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮ)।

ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

? ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ?

ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, (1) ਉਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੌਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ-ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

²⁰⁵ ਮਰਕੁਸ 2:10-12

²⁰⁶ ਯੂਹੰਨਾ 11:25

²⁰⁷ ਯੂਹੰਨਾ 2:11

²⁰⁸ ਯੂਹੰਨਾ 1:14

²⁰⁹ ਯੂਹੰਨਾ 1:3, ਕੁਲਸੀਆਂ 1:17

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, (2) ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ; ਉਹ ਰਾਹ, ਸੱਚਾਈ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, (3) ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਾਂਗ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।”²¹⁰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਮਸੀਹਤ ਨਾ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਬਲਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨੇਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ –ਪਰਮੇਸ਼ਰ- ਮਨੁੱਖ- ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਘੇਰੇ “ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ” ਦੇਖੋ।

➡ ਯਿਸੂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸੁਭਾਅ ਸੰਪੂਰਨ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ-ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸੁਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਂ ਬੈਠਣ।²¹¹

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਤਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਿਸੂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

²¹⁰ ਯੂਹੰਨਾ 5:23

²¹¹ ਚਾਲਸੀਦੋਨਿਅਨਸਿਧਾਂਤ (A.D. 451) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੋ ਸੁਭਾਅ ਅਟੱਲ, ਅਟੁੱਟ, ਅਭਿੰਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ।

➡ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਆਮ ਗਲਤੀਆਂ

ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਕਸਰ ਲੋਕ ਉਦੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ:

(1) ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, (2) ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, (3) ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਰੂਪ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ (4) ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਗਲਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣਾ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਕਲਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਦੱਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਰਮ ਹਨ।

ਮਾਰਮਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੂਸੀਫ਼ਰ ਦਾ ਭਰਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਮਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਮੁਸਲਿਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਨਬੀ ਸੀ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਬੋਧੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਗੁੱਡ ਫ਼ਰਾਇਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਗੁੱਡ ਫ਼ਰਾਇਡੇ ਦੇ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕੇ।

➡ ਇਕ ਬਲੀਦਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਇਕ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।²¹² ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਪ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਹੀ ਸਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

➡ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

? ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਣੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ²¹³ ਅਸੀਂ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਅਨੰਤ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਭਾਗੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਮਰ ਸਕਿਆ।

➡ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਉਸਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਜਾਜਕਾਂ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਹੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।²¹⁴

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਜੀਵ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।²¹⁵ “ਲਹੂ ਵਹਾਉਣ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਰਨਾ ਸੀ।²¹⁶ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਲਹੂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਜਾਨਵਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬਲੀਦਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ²¹⁷ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ²¹⁸ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਯਿਸੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਮਰਿਆ? ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰੁੱਖ ਤੇ ਟੰਗਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰਾਪ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ।²¹⁹ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੁੱਖ

²¹² ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:22

²¹³ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:4

²¹⁴ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:18-22

²¹⁵ ਲੇਵੀਆਂ 17:11, 14

²¹⁶ ਉਤਪਤ 9:5-6

²¹⁷ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:4, 12

²¹⁸ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:12, 24

²¹⁹ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 21:23

ਤੇ ਮਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰਾਪ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲਈ ਲਿਆ।

➡ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਵਾਇਆ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਧਿਰਾਂ –ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਵਿਚੋਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਤੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਈਸਟਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ

ਈਸਟਰ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਵਾਇਤੀ ਢੰਗ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਈਸਟਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਾਪ, ਮੌਤ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਜੇਤੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

➡ ਯਿਸੂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਇਆ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।” ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹੈਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੈਰੋਦੇਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਯਹੂਨਾ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।²²⁰ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਜੀਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਬਰ ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਦੇਖੋ. ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ।”²²¹ ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ।

? ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਨਾ ਉੱਠਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪਵੇਗਾ?

(1) ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜਿੱਤ ਦਰਸਾਈ ਹੈ। ²²²

(2) ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੇ ਇਸ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।²²³ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ²²⁴

²²⁰ ਯਹੂਨਾ 2:19-21.

²²¹ ਲੂਕਾ 24:39

²²² ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:17-18, ਕੁਲਸੀਆਂ 2:14-15

²²³ ਯਹੂਨਾ 2:18-21, ਮੱਤੀ 17:22-23

²²⁴ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:17

(3) ਯਿਸੂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।²²⁵ ਅਸੀਂ ਵੀ ਯਿਸੂ ਵਰਗੇ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਵਾਂਗੇ। ²²⁶

➡ ਯਿਸੂ ਅਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣਾ ਸਥਾਈ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰਹੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਬਹਾਲ ਕਰੇ। ਯਿਸੂ, ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ-ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,²²⁷ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।²²⁸

ਜੇ ਯਿਸੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।²²⁹

ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ।²³⁰ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ, ਸੰਭਾਲਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ²³¹

ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬਣਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਾਪ-ਰਹਿਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ-ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਆ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਹ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਜੋ ਗਲਤ ਹੋਆ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੀਵਾਂਗਾ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਮੀਨ।

²²⁵ ਯੂਹੰਨਾ 5:28-29

²²⁶ 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2

²²⁷ ਰੋਮੀਆਂ 8:34

²²⁸ 1 ਥੋਮਲਨੀਕੀਆਂ 4:16-17

²²⁹ ਮੱਤੀ 28:20

²³⁰ ਅਫਸੀਆਂ 1:22-23

²³¹ ਕੁਲਸੀਆਂ 2:19

ਕਲਾਸ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ" ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਯਿਸੂ ਸਭ ਦਾ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਇਕ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਏਗਾ। ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕਦੀ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਮਰਕੁਸ 1:1-12, ਯੂਹੰਨਾ 5:19-26, ਯੂਹੰਨਾ 6:44-51, ਯੂਹੰਨਾ 8:51-59, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:12-18,
ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:22-36

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਅਗਲੇ ਪੇਜ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਘੇਰੇ ਵਿਕਲਪ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਲਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਯਿਸੂ ਹੱਵਾਹ ਦਾ ਵੰਸ਼ਜ (ਉਤਪਤ 3:15), ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਅੰਸ (ਉਤਪਤ 22:18- ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 3:25 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ), ਔਰਤ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ (ਗਲਾਤੀਆਂ 4:4), ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ (ਮੱਤੀ 1:21-25), ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਲਾਇਆ ਗਿਆ (ਮੱਤੀ 13:37), ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਵਿਕਸਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 2:40, 52)।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬਚਪਣ ਆਮ ਸੀ (ਮੱਤੀ 13:54-56)।

ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗੂ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਸਰੀਰ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:5-9); ਉਹ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਬਣਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:14); ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਸਕੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:10-18); ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਰਿਹਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:9-10); ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:15)।

ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:6-8)।

ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਵਚਨ ਸੀ, ਜੋ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ (ਯੂਹੰਨਾ 1:14)।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਿਆਨ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:14, 4:2-3)।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕੇ ਹਨ: (1) ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਉਸ ਵਿਚ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ (3) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ

ਯੂਹੰਨਾ 1:1, 14 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਦੀਪਕ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 12:41 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:28 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਲਹੂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ। ਰੋਮੀਆਂ 9:5 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆਇਆ ਜੋ ਸਦਾ ਲਈ ਮੁਬਾਰਕ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਤੀਤੁਸ 2:13 ਉਸਨੂੰ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਸ਼ਾਯਾਹ 7:14 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ।” ਯਸ਼ਾਯਾਹ 9:6 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ। 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਯੂਹੰਨਾ 10:30, 33 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 5:17-18 ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 14:9 ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।” ਯੂਹੰਨਾ 20:28 ਵਿਚ ਥੋਮਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਜਖਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ “ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ,” ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਯੂਹੰਨਾ 8:58 ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:8,11,17- 18 ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੋਣ

ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 44:6 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:2-3 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:8 ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ

ਮੱਤੀ 18:20 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਕੱਠੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਾਂ। ਮੱਤੀ 28:20 ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:3 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:21 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:8 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯੁੱਗੋ-ਯੁੱਗ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:12 ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 102:25-27 ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ 2:24-25 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 10:15 ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਹਨ

ਯਿਸੂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ (ਕੁਲਸੀਆਂ 1:16, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:10)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ (ਲੂਕਾ 5:20-24, ਮਰਕੁਸ 2:10, 7:48)।

ਯਿਸੂ ਜੱਜ ਬਣ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ ਕਰੇਗਾ (ਮੱਤੀ 25:31-46, 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:10)।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਾਂਗੂੰ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਯੂਹੰਨਾ 5:22-23, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:6, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:12-13)।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬ

ਸਟ੍ਰੋਬਲ, ਲੀ. ਦਾ ਕੇਸ ਫ਼ੋਰ ਕਰਾਇਸਟ. ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼: ਜ਼ੋਨਡਰਵਨ, 1998.

ਜ਼ਕਾਰਿਆਸ, ਰਵੀ. ਜੀਜਸ ਅਮੰਗ ਅੱਦਰ ਗੋਡਜ਼. ਨੈਸ਼ਵੀਲੇ: ਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 2000.

ਮਸੀਹ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਮਸੀਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਕੀ ਸੀ?
2. ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ” ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?
3. ਯਿਸੂ ਅਨੋਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?
4. ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?
5. ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ? (ਤਿੰਨ ਕਾਰਨ)
6. ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ?
7. ਇਕ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਸੀ?
8. ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਮਰਿਆ?
9. ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ?

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਲੀਬ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ।
- (2) ਇਕ ਪਾਪੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ।
- (3) ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ।
- (4) ਤੋਬਾ ਦਾ ਅਰਥ।
- (5) ਬਚਾਉਂਦਾ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਤੱਤ।
- (6) ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਉਂ ਹੈ।
- (7) ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਧਾਰ।
- (8) ਸਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ।
- (9) ਮੁਤਕੀ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤੋਬਾ ਵਾਲੇ ਧਰਮ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

“ਮੁਕਤੀ”

ਛਪੀ ਹੋਈ ਸਮੱਗਰੀ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਜ਼ਬੂਰ 85 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਸਲੀਬ

ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਲੀਬ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਮਸੀਹਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰਹੱਸ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕਿਉਂ ਮਰਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ, “ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੁਣੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

ਸਲੀਬ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।²³² ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਦਿਖਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਲੀਬ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੁਤਕੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੋਣ ਉੱਤਮ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਲੀਬ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਲੱਗਦੀ ਸੀ।

? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਲੀਬ ਕਾਰਨ ਗੁੱਸਾ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?

ਸਲੀਬ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਧਾਰਮਿਕ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਉਹ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ, ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪਾਪੀ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਹਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।²³³ ਸਲੀਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬਲੀਦਾਨ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਕਰਕੇ ਵੱਡੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਸਥਿਤੀ

ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਕਾਰਨ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।²³⁴ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤਿਆਂ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

“ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਰਮੀ ਕਿਵੇਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਉਲਝੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਗੇ!”
(ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਣ” ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ)।

²³² 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:22-23

²³³ ਲੂਕਾ 18:10-14

²³⁴ ਰੋਮੀਆਂ 5:12

ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪਾਪੀ (1) ਪਾਪ ਦੇ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ²³⁵

ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।²³⁶ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਿਲਕੁਲ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।²³⁷ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪਾਪੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ²³⁸

ਪਾਪੀ (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ।²³⁹ ਇਕ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪੀ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪੀ (3) ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।²⁴⁰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਾਪੀ (4) ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ²⁴¹

ਤਾਂ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪੀ ਇਕ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਮਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਮੇਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ

ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਸਦੀਪਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ

²³⁵ ਰੋਮੀਆਂ 3:23

²³⁶ 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:4, ਯਾਕੂਬ 2:10-11

²³⁷ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:10, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:12-13

²³⁸ ਯੂਹੰਨਾ 3:18-19

²³⁹ ਰੋਮੀਆਂ 5:10

²⁴⁰ ਅਫਸੀਆਂ 2:3

²⁴¹ ਰੋਮੀਆਂ 5:20, 7:23

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ²⁴² ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ²⁴³

? ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।²⁴⁴

ਸੋਚੋ ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ?

ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਾਪ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਧਰਮੀ, ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਧਰਮੀ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਾਧਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਦਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦਾ ਅਨਾਦਰ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਗਵਾਚਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਉਸਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੇ ਉਸ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਯਿਸੂ (1) ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ²⁴⁵ (ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਅਤੇ (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਬਲ ਸੀ।

ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਉਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਧਰਮੀ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗਿਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ²⁴⁶ ਰੋਮੀਆਂ 3:20-26 ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

²⁴² ਗਲਾਤੀਆਂ 3:21

²⁴³ ਗਲਾਤੀਆਂ 2:21

²⁴⁴ ਰੋਮੀਆਂ 2:5-6

²⁴⁵ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:21

²⁴⁶ ਰੋਮੀਆਂ 3:26

ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਿਵੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁਕਤੀ ਇਕੋ ਰਾਹ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ²⁴⁷

ਇਸ ਲਈ ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

? ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕੌਣ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ?

ਪਹਿਲਾ ਕਿਰਪਾ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਪੀ ਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ²⁴⁸

ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ।²⁴⁹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਖੁਬਸੂਰਤ ਅੰਸ਼ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਬੂਰ 85 ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਇਕ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿਆਨ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਆਪੋ ਵਿਚ ਮਿਲ ਗਈਆਂ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੇ ਇਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਹੈ।” ਇਹ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਸਵੀਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

ਯਿਸੂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ²⁵⁰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਜਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।²⁵¹

²⁴⁷ ਮਰਕੁਸ 16:15-16, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:12, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:3

²⁴⁸ ਤੀਤੁਸ 2:11, ਯੂਹੰਨਾ 1:9, ਰੋਮੀਆਂ 1:20

²⁴⁹ ਯੂਹੰਨਾ 6:44

²⁵⁰ 2 ਪਤਰਸ 3:9, 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2, 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:10

²⁵¹ ਮਰਕੁਸ 1:15

ਤੋਬਾ

? ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਕੀ ਹੈ?

ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਬਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

“ਦੁਸ਼ਟ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗੇ, ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਰ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ, ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰਹਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲ ਜੋ ਅੱਤ ਦਿਆਲੂ ਹੈ” (ਯਸ਼ਾਯਾਹ 55:7)।

ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਸਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ।

? ਮੁਕਤੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਬਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਧਰਮੀ ਨਿਆਈਂ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਾਪ ਕਿਉਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਧਰਮ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

? ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ?

(1) ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ; ਇਹ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਘਮੰਡ ਕਰੇ” (ਅਫਸੀਆਂ 2:8-9)।

ਉਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਬਣਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ (ਕੰਮ) ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

“ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵੀ ਹੈ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2)।

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਅਰਥ ਬਲੀਦਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਯਕੀਨ

? ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ?

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ।²⁵²

ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਡਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।²⁵³ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਯਕੀਨ

²⁵² ਰੋਮੀਆਂ 8:15-16

²⁵³ 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:17

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਕ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਬੂਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੋਬਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਕ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਯਕੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ (1) ਸੱਚੀ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, (2) ਬਾਈਬਲ ਵਿਚਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (3) ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਯਕੀਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਲਈ 10 ਸ਼ਬਦ

ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ²⁵⁴

ਮਾਫ਼ੀ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ। ²⁵⁵

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ: ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਉਸ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ²⁵⁶

ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ²⁵⁷

ਛੁਟਕਾਰਾ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਕੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕੇ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਇਕ

²⁵⁴ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:19, ਰੋਮੀਆਂ 5:1 (ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ)

²⁵⁵ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 8:12

²⁵⁶ 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2

²⁵⁷ ਲੂਕਾ 1:74, ਰੋਮੀਆਂ 6:6, 12-18

ਕੀਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕੀਏ। 258

ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਾ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਇਕ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ। 259

ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਇਕ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬੱਚੇ ਵਿਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 260

ਗੋਦ ਲੈਣਾ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੱਚਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। 261

ਪੁਨਰ ਜਨਮ/ਨਵਾਂ ਜਨਮ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਕ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 262

ਮੋਹਰ: ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਂ। 263

ਕਲਾਸ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਤੋਬਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਰਮ

ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੱਚੀ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪਾਪੀ ਦੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

²⁵⁸ ਅਫਸੀਆਂ 1:7, ਤੀਤੁਸ 2:14

²⁵⁹ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:19, ਰੋਮੀਆਂ 5:1 (ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ)

²⁶⁰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ "ਪਵਿੱਤਰ" ਕਰਕੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਅਫਸੀਆਂ 1:1 ਕੁਲਸੀਆਂ 1:1, ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:1)

²⁶¹ ਯੂਹੰਨਾ 1:12, ਰੋਮੀਆਂ 8:15

²⁶² ਅਫਸੀਆਂ 2:1, ਯੂਹੰਨਾ 7:38-39, ਗਲਾਤੀਆਂ 4:29, ਯੂਹੰਨਾ 3:5

²⁶³ ਅਫਸੀਆਂ 1:13.

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਮੌਤ, ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਪ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪਾਪੀ ਜੋ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਪੀ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਉਪਾਸਕ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਅਫਸੀਆਂ 2:1-10, ਯਸ਼ਾਯਾਹ 1:11-18, ਜ਼ਬੂਰ 51, ਰੋਮੀਆਂ 8:19-25, ਰੋਮੀਆਂ 3:20-26

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਘੇਰੇ ਹਨ। ਕਲਾਸ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਦੱਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ।”²⁶⁴ ਤਾਂ ਬਲੀਦਾਨ ਕਿਉਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ? ਇਹ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਉਹ ਰੂਪ ਸਨ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ।²⁶⁵

ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਦਾਵੂਦ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਏ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।²⁶⁶

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਕੁਦੇਮਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸੀ।²⁶⁷ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵਚਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।²⁶⁸ ਇਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਨ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਲੀਦਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰੂਪ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ)। ਬਲੀਦਾਨ ਬੇਕਾਰ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਬੇਕਾਰ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਦੋ ਵਚਨ ਹਨ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਪਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਬੂਰ 51 ਅਤੇ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 1:11-18 ਹਨ।

²⁶⁴ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:4

²⁶⁵ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:1

²⁶⁶ ਰੋਮੀਆਂ 4:1-8

²⁶⁷ ਯੂਹੰਨਾ 3:10

²⁶⁸ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:15

ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ

ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਸਰਾਪ ਆਇਆ ਸੀ।²⁶⁹ ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਕਤੀ ਬਚਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਵੇਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰਾਪ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਅਜੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰੀਰ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਢਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰਾਪ ਹੇਠ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜੀਵਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਵੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।²⁷⁰

ਰੋਮੀਆਂ 8:19-25 ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਵਚਨ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਉਮੀਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰਾਪ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਪਰਕਿਸਰ, ਡਬਲਿਊ. ਟੀ., ਸੰਪਾਦਕ. *ਐਕਸਪਲੋਰਿੰਗ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਫੇਥ*. ਕੰਸਾਸ ਸਿਟੀ, ਐਮ ਓ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈਸ, 1960. ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਧਿਆਇ 11, "ਆਦਮੀ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ," ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ 12, "ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ।"

ਵਿਲਕੋਸ, ਲੈਸਲੀ. *ਪ੍ਰੋਫਾਇਲਸ ਇਨ ਵੈਸਲੀਅਨ ਥੇਓਲੋਜੀ*. ਸਲੇਮ, ਓ ਐਚ: ਸ਼ਮੂਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1985. ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਧਿਆਇ 9-10 ਦੇਖੋ: "ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ" ਅਤੇ "ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ," ਪੰਨੇ 171-214

ਵਿਲੀ, ਐਚ. ਓਰਟਨ ਐਂਡ ਕੁਲਬਰਟਸਨ, ਪੌਲ ਟੀ. *ਇੰਟ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਟੂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਥੇਓਲੋਜੀ*. ਕੰਸਾਸ ਸਿਟੀ, ਐਮ ਓ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈਸ, 1946.

²⁶⁹ ਉਤਪਤ 3:17

²⁷⁰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:1, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:10-12

ਮੁਕਤੀ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਸਲੀਬ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?
2. ਪਾਪੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਪਹਿਲੂ ਕਿਹੜੇ ਹਨ?
3. ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?
4. ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਕੀ ਹੈ?
5. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ?
6. ਯਿਸੂ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਸੀ?
7. ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ?
8. ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਾਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੋ:

ਛੁਟਕਾਰਾ
ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ
ਮਾਫ਼ੀ
ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ
ਮੋਹਰ
ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ
ਗੰਦ ਲੈਣਾ
ਪੁਨਰ ਜਨਮ/ਨਵਾਂ ਜਨਮ
ਠਹਿਰਨਾ

ਕੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਧਰਮੀ ਗਿਣੇ ਗਏ
ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ
ਸ਼ਾਂਤੀ
ਗੁੱਸਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋਇਆ

ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ
ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ
ਪੁੱਤਰ ਬਣਨਾਧਰਮੀ
ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ

ਪਾਠ 9 ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ।
- (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਿੱਤ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- (3) ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।
- (4) ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ।
- (5) ਖਾਸ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਉਮੀਦ ਰੱਖੇ।

“ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯਕੀਨ 1 ਯੂਹੰਨਾ ਪੱਤਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ: “ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:13)।

? ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਰਸੂਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਆਉਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਦੇਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਯਕੀਨ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ”²⁷¹ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।²⁷²

ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਸਦਾ ਪੂਰੀ 1 ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੋ” (2:1)। ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਰਸੂਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।

“ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡਾ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਹੈ: ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਸਾਡਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵੀ ਹੈ” (2:1b-2)।

ਇੱਥੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਉਸ ਪਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਪ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤ ਬਸ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਲੀਦਾਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

1 ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਬਰੈਕਟਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਾਕ ਜੋੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ।

“ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ [ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ]। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੋ ਬੁਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਉਹ ਦੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ (2:3-4)।

“ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈ।

²⁷¹ 2:3, 2:5, 2:29, 3:10, 3:14, 3:19, 3:24, 5:2, 5:18.

²⁷² 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਨਾ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ (3:4-6)।

“ਹੇ ਬੱਚੇ, ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਭਰਮਾਵੇ। ਜਿਹੜਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੇ ਧਰਮੀ ਹੈ [ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮੀ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ], ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰੇ (3:7-8)।

“ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਬੀਜ ਉਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਹੈ (3:9)।

“ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਦੇ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ [ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਉਹ ਪਾਪ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ]। ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (3:24)।

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੀਏ [ਅਸਲ ਪਿਆਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ] (5:2-3)।

“ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੰਸਾਰ [ਉਸ ਦੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ] ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਪਾਈ ਅਰਥਾਤ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ (5:4)।

“ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਹੈ, ਸੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ [ਰੱਖਿਆ] ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ” (5:18)।

ਪਾਪ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬਾਹਰੀ ਪਾਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ, ਲਿਖੀ ਬਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। “ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਹੈ,” ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਨਮਾਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮੇ ਹਨ”)।

? ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵੱਖਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ।²⁷³

ਜਿੱਤ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਜੀਉਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।

? ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਕੀ ਹੈ?

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਪ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਪ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।²⁷⁴ ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

²⁷³ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਜੋ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: “ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਪਰ “ਪਾਪ ਕਰਨ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਤੀਸਰੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਤੀਸਰੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ, “ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੀ, ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ”? ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿਚ, ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ “ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਹਨ,” ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਸੱਚਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ” ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ” ਹਨ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਪ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਨੌਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੱਸਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿਚ ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ” ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ—ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰੇਗਾ।

²⁷⁴ 1 ਥੋਮਲਨੀਕੀਆਂ 5:23, 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:9

ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਲਈ, ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ।

? ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕੀ ਹੈ?

ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਮੀਆਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪਤਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਮਾਨਸਿਕ, ਸਰੀਰਕ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਵਰਗਾਂ ਜਾਂ ਨਸਲੀ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸੋਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗਲਤ ਕੰਮ ਹੀ ਕਰੇਗਾ।

ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਛੇਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਪਰਤਾਵਾ ਆਇਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਾਪ ਤੇ ਪੂਰੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

“ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਰਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦੇਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿ ਸਕੋ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13)।

? ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ?

ਇਹ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ, (1) ਪਰਤਾਵੇ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਕਾਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਦੂਸਰਾ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਤੀਸਰਾ, (3) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਜੀ ਸਕੀਏ। ਇਸ ਆਇਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਜਿੱਤ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਚੌਥਾ, (4) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿੱਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ “ਬਚਣ ਦਾ ਰਾਹ” ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿੱਤ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਜੀਵਨ

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8 ਅਧਿਆਇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੇਰਵਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਤਮ ਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ (ਆਇਤ 1)। ਅਸੀਂ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਆਇਤ 4)।

ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਆਇਤ 8), ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ (ਆਇਤ 1), ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਆਇਤ 13 ਵਿਚ “ਮਰਨਾ”)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਆਇਤਾਂ 13-14)।

ਪਾਪ ਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ

ਕਈ ਵਾਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ: (1) ਕੀ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? (2) ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? (3) ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ?

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੇਤੂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਇਕ ਪਾਪੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਕੰਮ, ਆਦਤਾਂ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਅਸੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀਏ।”²⁷⁵

ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਗਲਤ ਦੇਖਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਚਿਆ ਸੀ?

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ: “ਜੇਕਰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਦੀਪਕ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।” “ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।” “ਉਜਾੜ ਪੁੱਤਰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸੀ।” “ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੁਕਤੀ ਇਕ ਮੁਫਤ ਦਾਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ।”

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਜੀਵਨ

ਯੂਹੰਨਾ 15:2-10 ਵਿਚ ਵੇਲ ਅਤੇ ਟਹਿਣੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੂਪਕ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹੋਗੇ” (ਆਇਤ 10)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਣੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

“ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਉਹ ਇਕ ਟਹਿਣੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ” (ਆਇਤ 6)। ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਹਿਣੀਆਂ ਦੇ ਸਾੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

²⁷⁵ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:1

“ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਰਹਾਂਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਟਹਿਣੀ ਜੇ ਉਹ ਵੇਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਫਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ” (ਆਇਤ 4)। “ਹਰ ਉਹ ਟਹਿਣੀ ਜਿਹੜੀ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਉਹ ਵੱਡ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ” (ਆਇਤ 2)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਅਸੀਂ ਫਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਇਕ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ, ਧੰਨ ਜੀਵਨ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਫਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕਤੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮੁਫਤ ਦਾਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਦਾਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਲੀ ਨੂੰ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਲੀ ਦੀ ਹੈ, ਵਿਲੀ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਲੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦਾ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਰਿਸ਼ ਵਿਚ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੱਛਰ ਮਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਲੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਲੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਕਿਤਾਬ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਰਹੇਗੀ।

ਵੇਲ ਦਾ ਰੂਪਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਵੇਲ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।²⁷⁶ ਮੁਕਤੀ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਕੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣਾ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।²⁷⁷

ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਇਕ ਬਲਬ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਲਬ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਬਲਬ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

²⁷⁶ ਯੂਹੰਨਾ 15:6

²⁷⁷ ਯੂਹੰਨਾ 15:10

ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ

ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਨਾਮ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮਿਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: “ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਘਟਾਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਵਿਚੋਂ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚੋਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਘਟਾਵੇਗਾ।”²⁷⁸

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਪਰ, ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚੋਂ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚੋਂ ਕਦੇ ਨਾ ਮਿਟਾਵਾਂਗਾ।”²⁷⁹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਦੇਖੋ, 2:11), ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਇਹ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਸਮੇਂ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਥੱਸਲੁਨੀਕਾ ਵਿਚ ਮਸੀਹਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਬਰਬਾਦ ਹੋਵੇਗੀ।²⁸⁰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਸੁਰੂਆਤੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿਅਰਥ ਹੈ।

2 ਪਤਰਸ 2:18-21 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਝੂਠੇ ਗੁਰੂ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ “ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗੰਦ-ਮੰਦ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ।” ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ” ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਚਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਾਪ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

ਪੁੱਤਰ ਹੋਣਾ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ²⁸¹ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੀ,²⁸² ਪਰ ਉਹ ਪੁੱਤਰਤਾ ਉਦੋਂ ਬਦਲ ਗਈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

²⁷⁸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:19

²⁷⁹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:5

²⁸⁰ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:5

²⁸¹ ਯੂਹੰਨਾ 8:44

²⁸² ਅਫਸੀਆਂ 2:2

ਉਜਾੜੂ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਪੁੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਗਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।²⁸³

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਯਕੀਨ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਲ ਜੋਖਮ ਵਿਚ ਪਾਉਣ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਉਹ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਡਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਬਚ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਇਕ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ “ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦਲੇਰੀ” ਹੋਵੇ,²⁸⁴ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਪਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ “ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।”²⁸⁵ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚੱਲ ਕੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਥਿਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਲਾਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਮਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਪਾਪ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਮਸ ਅਰਮੀਨੀਅਸ ਦੇ ਕੁਝ ਲੇਖਾਂ, “ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਯਕੀਨ” ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ।

²⁸³ ਲੂਕਾ 15:32

²⁸⁴ 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:17

²⁸⁵ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:5

ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਘੇਰਿਆਂ ਵਿਚਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਕਲਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਦੱਸਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਘੱਟ ਉਮੀਦਾਂ

ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦੀ ਹੈ: ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਅਵਸਥਾ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਨਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਸਾਡੀ ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਪਾਪ ਲਈ ਮਰਕੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚ ਹਾਂ। ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਜੀਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਇਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗਲੀ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੇ ਇਕ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਪਾਟੇ-ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਗੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਨਾਲ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਗੰਦੀ ਅਤੇ ਮੈਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ, ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਕੋਨੇ ਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮਹਾਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ, ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੰਦੀ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਆਪਣੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਰੁਕੋ!”

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗੱਡੀ ਰੁਕਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਹੜੀ ਕੰਡੇ ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ!”

ਹੁਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ? ਇਕ ਗੰਦੀ ਔਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਟੇ-ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕੱਪੜੇ, ਸਾਬਣ ਅਤੇ ਅਤਰ ਫੜੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਦੁਲਹਨ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਔਰਤ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ, “ਮੇਰੀ ਦੇਵੀ, ਕੀ ਤੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਦੁਲਹਨ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, “ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ।”

ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਲਈ ਵਧੀਆ ਦਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਈਏ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨਾਲ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਨਾਲ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਖੁਦ ਨੂੰ ਦਰਦ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਤਵੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਆਤਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਖਾਸ ਤੇਲ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਸਹ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ “ਆਤਮਿਕ ਜਾਦੂ” ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ ਹੈ!

ਕਈ ਸਧਾਰਣ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਚੌਕਸੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ:

(1) **ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ?** ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਕੀ ਮੈਂ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਹੈ - ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਰਵੱਈਏ, ਨਵੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਭੁੱਖ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17)? ਕੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਆਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਪਾਪ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸ ਰਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:20)?

(2) **ਕੀ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਜਮਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?** ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰਾਂ” (ਜ਼ਬੂਰ 119:11)। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਂ ਜੰਮਿਆ ਬੱਚਾ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਪੀਂਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 2:2)।

(3) **ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਿਆ ਜਿਉਂਦਾ ਗਿਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?** “ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਵੱਲੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪਰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਜਿਉਂਦੇ ਸਮਝੋ” (ਰੋਮੀਆਂ 6:11)। ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪਰਤਾਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?

(4) **ਕੀ ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?** ਯੂਹੰਨਾ ਰਸੂਲ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਹੈ, “ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪੈ ਅਰਥਾਤ - ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:4)। ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਘਮੰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:14)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਸਰੋਤ - ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

- (5) **ਕੀ ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?** ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਸੀਹੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਰੋਮੀਆਂ 13:14, ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:24)
- (6) **ਕੀ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?** ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅੱਗ ਵਾਲੇ ਡੰਗਾਂ ਨਾਲ ਜਖਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਬਚਾਅ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਪਰਵਾਹ ਬਣ ਗਏ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:11)।
- (7) **ਕੀ ਮੈਂ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?** ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਕਿੰਨੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਲੋੜ ਰਹੇਗੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਸੁਭਾਵਿਕ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਭੁੱਖ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੋਜਨ, ਨੀਂਦ, ਜਾਂ ਸੈਕਸ ਦੀ ਇੱਛਾ) ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਨਵੀਂ ਜੰਮੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੰਤੁਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਕੁੱਟਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:25- 27)। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
- (8) **ਕੀ ਮੈਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?** “ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਚੱਲੋ” ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਰਸੂਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7)। ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਲ, ਠੋਕਰ ਖੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਸਣਾਉਣ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿਚ (ਜ਼ਬੂਰ 119:105) ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ (ਯੂਹੰਨਾ 14:26) ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਬੰਧ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਰੇਕ ਪਰਤਾਵੇ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

2 ਪਤਰਸ 1:1-11, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:23-39, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:14-22, ਯਾਕੂਬ 1:21-27, ਮੱਤੀ 13:18-23

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਸ਼ੈਕ, ਰਾਬਰਟ. ਲਾਇਫ਼ ਇਨ ਦਾ ਸਨ. ਬੈਥਨੀ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਸ, ਮਿਨੀਅਪੋਲਿਸ.

ਵਿਲੀ, ਐਚ. ਓਰਟਨ ਐਂਡ ਕੁਲਬਰਟਸਨ, ਪੌਲ ਟੀ. ਇੰਟ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਟੂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਥੇਓਲੋਜੀਕਲ ਸਿਟੀ, ਐਮ ਓ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈਸ, 1946.

ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. 1 ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?
2. ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੇ 1 ਯੂਹੰਨਾ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?
3. ਅਸੀਂ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13 ਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ?
4. ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?
5. ਨਿਰੰਤਰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਪਾਠ 10

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਹੈ।
- (2) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ।
- (3) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਉਂ ਹੈ।
- (4) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਮ।
- (5) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹਿਲੂ।
- (6) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਜ਼ਬੂਰ 139 ਪੜ੍ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਉਪਸਥਿਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਕ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹੇਗਾ: “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇਸ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।”²⁸⁶

²⁸⁶ ਸੂਡ ਯੂ ਬਲੀਵ ਇਨ ਦਾ ਟ੍ਰੀਨੀਟੀ: ਨਿਯੁ ਯਾਰਕ: ਦਾ ਵਾਚਟਾਵਰ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ, 1989.

? ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?

ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਕ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।²⁸⁷ ਪਰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਭਾਗ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (1) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।²⁸⁸ (2) ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਅਗਵਾਈ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸਨ।²⁸⁹ (3) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ।²⁹⁰

“ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਿਸ ਦੀ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਅਰਾਧਨਾ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜੋ ਨਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦਾ ਸੀ”
(ਨਾਇਸੀਨ ਸਿਧਾਂਤ, A.D. 325).

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਹੈ। ਇਕ ਅਸਲ ਸ਼ਖਸ ਵਿਚ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਨ, ਇੱਛਾ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਇੱਛਾ ਹੈ? ਉਹ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ “ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ” ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।²⁹¹ ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਮਨ ਹੈ? ਉਹ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।²⁹² ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ?

²⁸⁷ ਯੂਹੰਨਾ 3:8

²⁸⁸ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:3-4

²⁸⁹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:28

²⁹⁰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:24, 31

²⁹¹ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:11

²⁹² 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:10

²⁹³ ਅਫਸੀਆਂ 4:30

ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕਰੋ।”²⁹³ ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਮਨ, ਇੱਛਾ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਹੈ।

? ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:1 ਅਨੁਸਾਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:14 ਅਨੁਸਾਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਈ, ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਘੇਰਾ ਦੇਖੋ ਜਿਸਦਾ ਸਰਲੇਖ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ” ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨਾਨਿਯਾ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਹੈ? ਹਨਾਨਿਯਾ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਪਾਇਆ ਜੇ ਤੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇਂ?... ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।”²⁹⁴ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਂਗ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:10-11 ਵਿਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਅਨੰਤ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।²⁹⁵ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਹੈ,²⁹⁶ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ।

“ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਨਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਯਰਦਨ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ: ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ, ਸੰਪੂਰਨ ਆਤਮਾ, ਸਹਾਇਕ ਆਤਮਾ, ਸਿਰਜਿਆ ਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ”
(ਐਪੀਫਾਨੀਅਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, A.D. 374)

²⁹⁴ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:3-4

²⁹⁵ 2 ਪਤਰਸ 1:21

²⁹⁶ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ 139 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਲੂਕਾ 12:10 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਦੀਪਕ ਹੈ।²⁹⁷

ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਸ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।²⁹⁸

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।²⁹⁹ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ³⁰⁰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਖਾਸਕਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਹਰਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫ਼ਲ ਪ੍ਰੇਮ, ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਨ। ³⁰¹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਖਾਸਕਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਹ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।

? ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕੋ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ

²⁹⁷ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:14

²⁹⁸ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:16

²⁹⁹ ਯੂਹੰਨਾ 16:8

³⁰⁰ ਅਫਸੀਆਂ 3:16

³⁰¹ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22

ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਾਂਗ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਦੱਸ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਯੂਹੰਨਾ 14-16 ਅਧਿਆਈਆਂ ਵਿਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਭੇਜੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ।³⁰² ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਾ ਬਣਦਾ। ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ 16:13-15 ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਾਂਗ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇਖੋ।³⁰³ ਇੱਥੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਇਕ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ,” ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਘੁੰਗੀ ਵਾਂਗ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਇਆ। ਇਹ ਸਭ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਸਦੱਸ ਇਕੋ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਲਈ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਕਰੀਏ,³⁰⁴ ਜਿਵੇਂ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹਰੇਕ ਸਦੱਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।³⁰⁵

³⁰² ਯੂਹੰਨਾ 14:16-17, 26, 15:26, 16:7, 13-15

³⁰³ ਮਰਕੁਸ 1:10-11

³⁰⁴ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:4

³⁰⁵ ਯੂਹੰਨਾ 17:22-23

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੈ।

ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।³⁰⁶ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।³⁰⁷ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।³⁰⁸ ਉਸਨੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।³⁰⁹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ।³¹⁰ ਉਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।³¹¹

ਉਸਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਰੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗਾ।³¹²

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਸਮਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ।³¹³ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ “ਪਿਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ” ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ ਜੋ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।³¹⁴ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਉਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।³¹⁵

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰਵਾਏਗਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਖਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।³¹⁶

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਰਾਕਲੇਟ/ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।³¹⁷ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।³¹⁸

? ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ?

³⁰⁶ ਉਤਪਤੀ 1:3

³⁰⁷ ਨਿਆਈਆਂ 3:9-10, ਨਿਆਈਆਂ 15:14-15, ਕੂਚ 35:30-31

³⁰⁸ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 61:1

³⁰⁹ 2 ਪਤਰਸ 1:21

³¹⁰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 7:51

³¹¹ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 30:6

³¹² ਰੋਮੀਆਂ 8:2, ਅੱਯੂਬ 33:4, ਅੱਯੂਬ Job 34:14

³¹³ ਮੱਤੀ 3:11

³¹⁴ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:4-5, 8

³¹⁵ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:8-9

³¹⁶ ਯੂਹੰਨਾ 14:26, 16:13

³¹⁷ ਯੂਹੰਨਾ 14:16, 26, 15:26, 16:7

³¹⁸ ਯੂਹੰਨਾ 2:1 ਵਿਚ ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਡਾ ਵਕੀਲ ਹੈ।

ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ।

- (1) ਉਹ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਕਾਇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ³¹⁹ (ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ)।
- (2) ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਵਿਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।³²⁰
- (3) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ।³²¹
- (4) ਉਹ ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਹਰੇਕ ਬਚਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ)।³²²
- (5) ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³²³
- (6) ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।³²⁴
- (7) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕੇ।³²⁵
- (8) ਉਹ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³²⁶
- (9) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫ਼ਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³²⁷
- (10) ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³²⁸
- (11) ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਸਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³²⁹
- (12) ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।³³⁰
- (13) ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।³³¹

ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲਾਸ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ

- (1) ਆਤਮਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ, ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:4-6)।
- (2) ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:11,4:7)।
- (3) ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:7)।
- (4) ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਾਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:8-11,14-30)।
- (5) ਦਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:21-22, 25, 1 ਪਤਰਸ 4:10-11)।

³¹⁹ ਯੂਹੰਨਾ 16:8, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:4, 1 ਥੈਮੋਨੀਕੀਆਂ 1:5

³²⁰ ਤੀਤੁਸ 3:5, ਅਫਸੀਆਂ 2:1, ਯੂਹੰਨਾ 7:38-39, ਗਲਾਤੀਆਂ 4:29, ਯੂਹੰਨਾ 3:5

³²¹ ਰੋਮੀਆਂ 8:16.

³²² ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:4, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, ਰੋਮੀਆਂ 8:9

³²³ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:9-10, 13-14, ਅਫਸੀਆਂ 6:17, 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:14-17

³²⁴ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:2-4, 15:28, 16:6-10

³²⁵ 1 ਪਤਰਸ 1:2, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:8-9, 1 ਥੈਮੋਨੀਕੀਆਂ 5:23

³²⁶ ਰੋਮੀਆਂ 8:1, 5, 13, ਗਲਾਤੀਆਂ 5:16

³²⁷ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22-23

³²⁸ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:4-10, 28-30, ਰੋਮੀਆਂ 12:6-8

³²⁹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:8, 13:9, ਗਲਾਤੀਆਂ 3:5, 1 Peter 2:12

³³⁰ ਰੋਮੀਆਂ 8:26-27, ਅਫਸੀਆਂ 6:18

³³¹ ਅਫਸੀਆਂ 2:2, 4:3, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਐਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। 332

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੀ। 333

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ।

ਉਹ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਉਹ ਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਮਧੁਰ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 334 ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਵਿਚ ਹੀ ਆ ਕੇ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। 335

332 ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:18, ਯੂਹੰਨਾ 6:44

333 ਯੂਹੰਨਾ 14:17

334 ਗਲਾਤੀਆਂ 5:25

335 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19

ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਾਪ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇਣਾ ਹੈ।³³⁶ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।³³⁷

ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³³⁸ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਹੀ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ, ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਆਤਮਿਕ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਗਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਯੂਨਾਨੀ ਕਿਰਿਆ ਵਾਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮ ਹੈ।³³⁹ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਭਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ" ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਐਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰ-ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ, ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਫ਼ਲ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:4-8, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:9-16, ਰੋਮੀਆਂ 8:1-14, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:1-13, ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22-26

³³⁶ ਰੋਮੀਆਂ 8:13, ਗਲਾਤੀਆਂ 5:16, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:8-9

³³⁷ 1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:23

³³⁸ ਅਫਸੀਆਂ 3:16

³³⁹ ਅਫਸੀਆਂ 5:18

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਘੇਰਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਲਾਸ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਹੋਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਮੱਤੀ 28:19 ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:14 ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ 13:11 ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 14:17, 26 ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 16:7-11 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 6:13-15 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰੇਗਾ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:11 ਅਨੁਸਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਣ। ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 8:16)। ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:26-27)। ਅਫਸੀਆਂ 4:30 ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:3)। ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:2-4)। ਉਸਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਨਾ ਜਾਓ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:6)।

ਕਈ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਗੁਰੂਤਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਰਗੀ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਬਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਸਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਗੁਰੂਤਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬੁੱਧੀਗੀਣ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਸਿਰਫ ਮਾਨਵੀਕਰਨ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਅਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਰਥ ਉਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ, ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਲਾਖਣਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ “ਵਾਹ ਦੇਵੇਗਾ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:17)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਖਣਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਮੂਰੇ, ਐਂਡਰਿਊ. *ਐਂਡਰਿਊ ਮੂਰੇ ਓਨ ਦਾ ਹੋਲੀ ਸਪਿਰਿਟ*. ਨਿਯੁ ਕੇਸਿੰਗਟਨ, ਪੀ ਏ: ਵਾਈਟਕਰ ਹਾਊਸ, 1998.

ਕਾਰਟਰ, ਚਾਰਲਸ. *ਦਾ ਪਰਸਨ ਐਂਡ ਮਿਨਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਦਾ ਹੋਲੀ ਸਪਿਰਿਟ: ਏ ਵੇਲਸੀਅਨ ਪਰਸਪੈਕਟਿਵ*. ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼: ਬੇਕਰ ਬੁੱਕ ਹਾਊਸ, 1974.

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।
2. ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਹੈ?
3. *ਪਾਰਾਕਲੇਟੇ/ਸਹਾਇਕਸ਼ਬਦ* ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?
4. ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਹਨ? ਦਿੱਤੇ ਗਏ 13 ਵਿੱਚੋਂ 9 ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।
5. ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਪਾਠ 11

ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।
- (2) ਅਗਾਧਨਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ।
- (3) ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।
- (4) ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।
- (5) ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ।
- (6) ਪੂਰੇ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ।
- (7) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ।
- (8) ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

“ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਜ਼ਬੂਰ 119:33-40 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **?** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **ੴ** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*ਕਾਦੋਸ਼*) ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ 60 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਨੇ ਅਕਸਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ “ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ” ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ:

“ਉਹ ਤੇਰੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਲਾਹੁਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।” “ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਆਂ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਉੱਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।”³⁴⁰

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, “ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ।”³⁴¹

ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

“ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਕੌਣ ਖੜੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿਚ ਕੌਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪਾਕ ਅਤੇ ਮਨ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਅ ਬਦੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਛਲਣ ਲਈ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ।”³⁴²

ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?” ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਉਪਾਸਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਸਲ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: “ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਦਣ ਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ।”³⁴³ “ਸਾਰੀ ਚਾਲ” ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਰਵੱਈਏ, ਵਿਵਹਾਰ, ਸਾਰੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਪਾਸਕ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਸਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

? ਅਜਿਹੇ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਾਧਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ?

³⁴⁰ਜ਼ਬੂਰ 99:3, 5

³⁴¹ਲੇਵੀਆਂ 11:44-45, 19:2, 20:26, 21:8

³⁴²ਜ਼ਬੂਰ 24:3-4

³⁴³1 ਪਤਰਸ 1:15-16

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਾਧਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (1) ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਰਾਧਨਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ। ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਹੈ। ਅਰਾਧਨਾ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੋਂ ਨਫ਼ਤਰ ਕਰਾਂਗੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਾਧਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (2) ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਾਪ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਤੁਰੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਭਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ” ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”³⁴⁴ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕੀਏ।³⁴⁵

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। “ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਚੱਲਣ” ਦਾ ਅਰਥ ਨਿਰੰਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ

³⁴⁴ ਤੀਤੁਸ 2:11-12

³⁴⁵ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਲੂਕਾ 1:74-75)। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਲਈ ਮਰ ਗਏ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 6:2, 11-16)।

ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ³⁴⁶ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ।

ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨੋਰਥ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਹੋਣ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ।³⁴⁷

ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਅਸੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਾਪ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਪ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ “ਅਸਲ ਪਾਪ” ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ।

ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵੱਲ ਝੁਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।³⁴⁸ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸੁੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³⁴⁹ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਾਪਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੰਕਾਰ, ਈਰਖਾ, ਨਫਰਤ, ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

? ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?

ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁਣ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਨ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ “ਸਰੀਰਕ ਮਨ” ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।³⁵⁰ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।³⁵¹

³⁴⁶ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7

³⁴⁷ ਜ਼ਬੂਰ 19:12-14, ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 119:7, 34, 36, 69, 80, 112 ਵੀ ਦੇਖੋ

³⁴⁸ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:19

³⁴⁹ ਰੋਮੀਆਂ 6:16-17

³⁵⁰ ਰੋਮੀਆਂ 8:6-8,13

³⁵¹ ਰੋਮੀਆਂ 8:1, 9,13

ਪਰ ਬਚਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਦਰ ਅਜੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ “ਸਰੀਰਕ” ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ।³⁵² ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਇਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਸਰੀਰਕ” ਹੋਣਾ “ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਹੋਣ” ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ, ਜਾਣ, ਮਨ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।³⁵³ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ।³⁵⁴

ਦਾਉਦ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਕ ਖਾਸ ਕੰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਮਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਉਹ ਪਾਪ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮੱਸਿਆ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, “ਮੈਂ ਪਾਪ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਹਾਂ ... ਪਰ ਤੂੰ ਅੰਦਰਲੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ” ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।³⁵⁵

“ਅਤੇ ਉਹ ਅਸੀਮ ਵਾਅਦਾ ਜਿਸਦਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, “ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਲਿਖਾਂਗਾ,” ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ “ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਉਹੀ ਸੁਭਾਅ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੀ।” ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਕ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ “ਸੰਪੂਰਨਤਾ” ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ)।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹੋਰ ਖਾਸ ਕੰਮ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਥੌਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜੇ, ਸਤਾਵ ਨੂੰ ਝੌਲਿਆ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।³⁵⁶ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਘਾਟ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

³⁵² 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:1-3

³⁵³ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:13-15

³⁵⁴ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 30:6

³⁵⁵ ਜ਼ਬੂਰ 51:5-10

³⁵⁶ 1 ਥੌਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:6-10

ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ ਇਸ ਦੌਰੇ ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ³⁵⁷ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ (ਸਰੀਰ, ਜੀਵ ਅਤੇ ਆਤਮਾ) ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਏ ਜਾਣ। ³⁵⁸

ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਬਚ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ³⁵⁹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ, ³⁶⁰ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ³⁶¹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ। ³⁶²

ਇਹ ਘਟਨਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ “ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ” ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਦਾ ਵਾਲਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੇਗਾ।” ³⁶³

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ (1) ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, (3) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (4) ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ। ਹਰ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ।

³⁵⁷ 1 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:10

³⁵⁸ 1 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:23

³⁵⁹ ਯੂਹੰਨਾ 17:14, ਯੂਹੰਨਾ 17:9-10, ਲੂਕਾ 10:20

³⁶⁰ ਯੂਹੰਨਾ 14:17

³⁶¹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:8-9

³⁶² ਮਰਕੁਸ 9:33-34, ਮਰਕੁਸ 10:35-41, ਲੂਕਾ 9:54-55

³⁶³ 1 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:24

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 3:11, ਮਰਕੁਸ 1:8, ਲੂਕਾ 3:16, ਯੂਹੰਨਾ 1:33)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਜੋੜਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:5), ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ।”

ਕਈ ਵਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ “ਵਹਾਇਆ ਗਿਆ” (ਯਸ਼ਾਯਾਹ 32:15, ਯੋਏਲ 2:28-29), “ਵਹਾ ਦਿੱਤਾ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:33), “ਉੱਤੇ ਉਤਰਿਆ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 11:15) ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।³⁶⁴ ਪਰ, *ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ* ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਇਕ ਖਾਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਤੋਂ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਦੀ “ਬਪਤਿਸਮਾ” ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਕੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਫਸੀਆਂ 4:5 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ। ਹਰ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਕੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਫਸੀਆਂ 4:5 ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਹੀ ਮਸੀਹਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੋ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 3:11)। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਦੂਸਰੇ ਆਤਮਿਕ ਸਿਖਰ ਦਾ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਸਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਾਸ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

³⁶⁴ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:31 ਵਿਚ, ਇਕ ਹੋਰ ਭਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹੀ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 4:8 ਅਤੇ 13:19 ਵਿਚ, ਭਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਰੰਤਰ ਭਰਨਾਂ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਭਰੇ ਹੋਏ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਫਸੀਆਂ 5:18 ਵਿਚ, “ਭਰਨਾ” ਯੂਨਾਨੀ ਵਾਕ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਾਤ

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਾਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(1) ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਦਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(2) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਉਹ ਦਾਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦੀ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:4-11)। ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜੀ, ਸਭ ਦੇ ਜਵਾਬ “ਨਹੀਂ” ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (12:29-30)।

(3) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:9), ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਵਿਚ ਉੱਤਮ ਸਨ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:7,3:3)।

(4) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਾਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:22)। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਾਤ ਉਸ ਲੋੜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਾਤ ਦਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਆਉਣ ਤੇ ਇਕ ਚਾਨਣ ਵਲਾ ਬਲਬ ਚਮਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਗੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਪਾਪੀ ਤੇਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:1-18, 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:14-24, ਯਸ਼ਾਯਾਹ 6:1-8, ਤੀਤੁਸ 2:11-14, 1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:1-13

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ?
2. ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਾਧਨਾ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ?
3. ਮਸੀਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
4. ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?
5. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ?
6. ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਕਿਹੜੀ ਹੋਈ ਸੀ?
7. ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਕੀ ਹੈ?
8. ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਕੀ ਹੈ?

ਪਾਠ 12

ਕਲੀਸਿਯਾ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।
- (2) ਕਲੀਸਿਯਾ ਇਕ ਜੀਵਤ ਸੰਸਥਾ।
- (3) ਕਲੀਸਿਯਾ ਇਕ ਜੀਵਤ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ।
- (4) ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ।
- (5) ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਏਕਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ।
- (6) ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ।
- (7) ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼।
- (8) ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝੇ।

“ਕਲੀਸਿਯਾ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਅਫਸੀਆਂ 3:3-10 ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਵਚਨ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੌਰਾਨ ਕਲੀਸਿਯਾ ਇਕ ਰਹੱਸ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ³⁶⁵ ਬਹੁਤ

³⁶⁵ ਅਫਸੀਆਂ 3:3-10

ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਕ ਖਾਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹੇ ਸਨ,³⁶⁶ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਯੋਗਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਉਹ ਅਜੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

? ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਦੋਂ ਹੋਈ?

ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਮੁਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।³⁶⁷

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਗਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।³⁶⁸

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ,³⁶⁹ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।³⁷⁰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ “ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ” ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (1) ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨਾਲ, (2) ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁਕਤੀ ਨਾਲ, (3) ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ, ਅਤੇ (4) ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਇਕ ਜੀਵਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਦੱਸ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਰਾ ਹਨ।³⁷¹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਕੌਮ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਜਾਤ ਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।³⁷² ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਕ ਸਰੀਰਕ ਦੇਹ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਦੱਸ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।³⁷³

ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਇਕ ਸਦੱਸ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਮਾਸ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਅੰਗ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।³⁷⁴ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣਾ ਉਸ ਤੋਂ

³⁶⁶ ਰੋਮੀਆਂ 4:1-8

³⁶⁷ ਮੱਤੀ 16:16-18

³⁶⁸ ਯੂਹੰਨਾ 16:7

³⁶⁹ ਮੱਤੀ 28:18-20

³⁷⁰ ਯੂਹੰਨਾ 14:26

³⁷¹ ਅਫਸੀਆਂ 3:15, ਗਲਾਤੀਆਂ 6:10

³⁷² 1 ਪਤਰਸ 2:9-10

³⁷³ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:14, 26

³⁷⁴ ਅਫਸੀਆਂ 5:30

ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਆਦਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਦਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਦੱਸ ਵਜੋਂ, ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਵੱਈਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਦੱਸਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।³⁷⁵ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧੀਆ ਹੈ।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਇਕ ਜੀਵਤ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ

ਇਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹਨ,³⁷⁶ ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਨ, ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬੁੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਣ।

ਸੱਚੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਕੱਠੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।³⁷⁷ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਭੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਦੱਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³⁷⁸

ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਆਪਣੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਆਤਮਿਕਤਾ, ਖੁਸ਼ਬਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ

³⁷⁵ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:21

³⁷⁶ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:27

³⁷⁷ ਯਾਕੂਬ 2:15-16, 1:27

³⁷⁸ ਅਫਸੀਆਂ 4:11-12

ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿਚ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀਆਂ ਪਦਾਰਥਤਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਹਨ।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।³⁷⁹

ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।³⁸⁰ ਜੇਕਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਦੱਸ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।³⁸¹

? ਕਲੀਸਿਯਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਲੋਕ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਵੀ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਿਪੱਕ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਵੱਈਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਹਨ।

ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।³⁸²

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ।

ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਇਕ ਛੋਟੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੰਸਥਾਪਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ “ਅਦਿੱਖ” ਕਲੀਸਿਯਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸਦੇ ਸਦੱਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ।

ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਇਕ ਛੋਟੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮੂਹ ਇਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

³⁷⁹ ਅਫਸੀਆਂ 5:27

³⁸⁰ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:2-3

³⁸¹ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:11-13

³⁸² 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16

ਇੱਥੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਇਕ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜੋ ਅਰਾਧਨਾ, ਉੱਨਤੀ, ਸੇਵਾ, ਸੰਗਤੀ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ, ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”³⁸³

ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ

ਇਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਥਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ,” ਨਾ ਕਿ “ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ।” ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਆਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ।³⁸⁴

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ “ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਯਾ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। “ਕੈਥੋਲਿਕ” ਸ਼ਬਦ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਕ ਸੰਗਠਨ ਹੋਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਈ ਲੋਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਕੇ ਸੇਵਕਾਈ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।³⁸⁵ ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਸਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

? ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕਿਸੇ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ?

“ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਕਿ ਇਹ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਦੱਸਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਹੈ” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, “ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਨੂੰ ਇਕ ਪੱਤਰ” ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ)।

ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ (1) ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ
(2) ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇਕ ਬਦਲਾਵ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।

³⁸³ ਡੇਵਿਡ ਡੇਕੇਰੀ

³⁸⁴ ਅਫਸੀਆਂ 4:4-6

³⁸⁵ ਲੂਕਾ 9:49-50

ਸਿਧਾਂਤਕ ਏਕਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਉਹ ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹੀ ਏਕਤਾ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇਕ ਬਦਲਾਵ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਕਾਰਨ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਬੰਧਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕ ਖਾਸ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ।

ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਬਦਲਾਵ ਵਾਲਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ, ਬਦਲੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ, ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਅਸਲੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰੇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਦਾਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਕਈ ਆਗੂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਦਾਤ ਅਜਿਹੀ ਦਾਤ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਆਗੂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਣ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ

“ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਰਮ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਇਕ ਭਰਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਭਰਾ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਇਕ ਸਾਥੀ ਨਾਗਰਿਕ, ਇਕੋ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਇਕ ਸਾਥੀ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇਕੋ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਸਬਰ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੇ, “ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਤਮਾ” ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ)।

ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਲਿਖਤੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦੋ ਸੰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਮਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।³⁸⁶ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੌਤ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਜਨਤਕ ਗਵਾਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਮਨ ਬਦਲਿਆ ਹੈ।³⁸⁷

ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਭੋਜਨ ਵੇਲੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।³⁸⁸ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਮੈਅ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।³⁸⁹

ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ “ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਾਧਨ” ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਅਭਿਆਸ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

? ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਹੜੇ ਹਨ?

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

- (1) ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ (ਮੱਤੀ 28:18-20)।
- (2) ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:16)।
- (3) ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:15, ਯਹੂਦਾਹ 3)।

³⁸⁶ ਰੋਮੀਆਂ 6:3-4

³⁸⁷ ਯੂਹੰਨਾ 3:7-8

³⁸⁸ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-25

³⁸⁹ ਯੂਹੰਨਾ 6:53-58

- (4) ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:17-18)।
- (5) ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:2-4, ਰੋਮੀਆਂ 15:24)।
- (6) ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਸਦੱਸਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:3)।
- (7) ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗੇ ਸਦੱਸਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:9-13)।
- (8) ਬਪਤਿਸਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ (ਮੱਤੀ 28:19,1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-26)।
- (9) ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣਾ (ਅਫਸੀਆਂ 4:12-13)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਦੱਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲਾਸ ਦੇ ਇਕ ਸਦੱਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਆਤਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ" ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ, ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਰੱਖਦੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:14-31, ਯਾਕੂਬ 2:1-9, ਅਫਸੀਆਂ 4:11-16, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:1-8, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:1-13

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਨੋਲ, ਮਾਰਕ. *ਟਰਨਿੰਗ ਪੌਇਨਟ*. ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਐਮ ਆਈ: ਬੇਕਰ ਐਕਡੈਮਿਕ, 1997.

ਓਡਨ, ਥੋਮਸ, *ਲਾਇਫ ਇਨ ਦਾ ਸਪਿਰਿਟ*. ਪੀਬੋਡੀ, ਐਮ ਏ: ਪ੍ਰਿੰਸ ਪ੍ਰੈਸ, 2001.

ਕਲੀਸਿਯਾ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ?
2. ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ “ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ” ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
3. ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਚਾਰ ਪਹਿਲੂ ਕਿਹੜੇ ਹਨ?
4. ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ?
5. ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ?
6. “ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਯਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ?
7. ਕਿਹੜੀਆਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ?
8. ਲਿਖਤੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ?
9. ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਛੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਸਵਰਗ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਕਿਰਿਆ।
- (2) ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ।
- (3) ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ।
- (4) ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹਨ।
- (5) ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਆਂ।
- (6) ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਨਤੀਜੇ ਸਦੀਪਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ।

“ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਭਾਗ 1: ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21 ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਵਚਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **?** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **||** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਰਗ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੇਂਦਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ³⁹⁰

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਵੇਗਾ।³⁹¹ ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜਾਣਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ।”³⁹²

ਅਰਾਧਨਾ ਸਵਰਗ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਅਨੰਦ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪੱਖ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹਨ।”³⁹³ ਇਹ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਕਿ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਬਹੁਤ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮਝ ਸਕੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਸਕੀਏ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ:

ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਕਹਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।³⁹⁴

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਸਦੀਪਕ ਕੀਮਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵਰਗੀ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ।

³⁹⁰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:11-14

³⁹¹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:23

³⁹² Revelation 22:4

³⁹³ ਜ਼ਬੂਰ 16:11

³⁹⁴ ਯੂਹੰਨਾ 14:1-3

ਜਿਸ ਨੇ ਸਤਾਵ ਸਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ ਅਨੰਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਾਮ ਵੱਡਾ ਹੈ।”³⁹⁵

ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

? ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ?

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਘਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾ ਬਣਾ ਸਕਣ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੋਲ ਅਨੰਦ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਘਰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਰਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਨਾਲੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸੀਮਤ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਘਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਇੱਛਾ ਪਾਵਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ... ਸ਼ਾਇਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੁੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਸਨ ਮੈਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਮੰਤਵ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸੀ. ਐਸ. ਲੂਈਸ, *ਕੇਵਲ ਮਸੀਹਤ*)।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਜੀਵ, ਜਾਂ ਦੂਤ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜੀਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਗੇ। ³⁹⁶

ਸਵਰਗ ਪਾਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁੱਖ, ਸੋਗ, ਅਪਵਾਦ, ਅਤੇ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ।³⁹⁷ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕੋਈ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ, ਉਮਰ ਦਾ ਵਧਣਾ, ਅਤੇ ਮੌਤ। ³⁹⁸

ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਯਸ਼ਬ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ, ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਅਨੇਖੇ ਜਵਾਹਰ ਦੀ ਨੀਂਹ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ³⁹⁹

³⁹⁵ਮੱਤੀ 5:12

³⁹⁶ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:8, 27

³⁹⁷ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:4

³⁹⁸ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:3

³⁹⁹ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:18-21

ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਪਾਏ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਹੈ।⁴⁰⁰

ਕੌਣ ਅਤੇ ਕਦੋਂ?

ਸਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।⁴⁰¹ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਵਰਗ⁴⁰² ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਦੀਪਕ ਕੀਮਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸਦੀਪਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਧਨ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ⁴⁰³

ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਕਦੋਂ ਜਾਵੇਗਾ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਚੋਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਹੀ ਉਸ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।⁴⁰⁴ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।⁴⁰⁵ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਿਹੜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਹਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਵਰਗ ਜਾਣਗੇ। ⁴⁰⁶

ਭਾਗ 2: ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਰਨ ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਸਰਾਪੇ ਹੋਇਓ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਸਦੀਪਕ ਅੱਗ ਵਿਚ ਚੱਲੇ ਜਾਓ ਜਿਹੜੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ... ਅਤੇ ਇਹ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਵਿਚ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਧਰਮੀ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਵਿਚ।”⁴⁰⁷

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਰਕ, ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਵਰਗ ਨਾਲੋਂ ਨਰਕ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਬਿਆਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

⁴⁰⁰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:8-11

⁴⁰¹ ਯੂਹੰਨਾ 3:16

⁴⁰² ਲੂਕਾ 10:20, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:5, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:15

⁴⁰³ ਮੱਤੀ 6:20

⁴⁰⁴ ਲੂਕਾ 23:43

⁴⁰⁵ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:8

⁴⁰⁶ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:51-52

⁴⁰⁷ ਮੱਤੀ 25:41, 46

“ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਪਾਪ ਕਰਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਸੁੱਟ ਦੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹੋ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਪਰ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਪਾਪ ਕਰਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਢ ਕੇ ਸੁੱਟ ਦੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹੋ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਪਰ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ।”⁴⁰⁸

“ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਤ ਆ ਕੇ, ਧਰਮੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਭੱਠੇ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ। ਉਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਕਚੀਚੀਆਂ ਦਾ ਵੱਟਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।”⁴⁰⁹

ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਸੱਪੇ, ਨਾਗਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ! ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚੋਗੇ?”⁴¹⁰

“ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਰੋਂ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾ ਪੋਟਾ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁਬੋ ਕੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਠੰਡੀ ਕਰੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਅੱਗ ਵਿਚ ਤੜਫ਼ਦਾ ਹਾਂ!’”⁴¹¹

ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ “ਆਪਣੇ ਬਲਵੰਤ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੜਕਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਤੋਂ ਸਦਾ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪਾਉਣਗੇ।”⁴¹²

“ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿਚ ਬੰਨ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕੈਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣ।”⁴¹³

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ, ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਕਸ਼ਟ ਭੋਗਣਗੇ ... ਜਿਸਦਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ।”⁴¹⁴

⁴⁰⁸ ਮੱਤੀ 5:29-30

⁴⁰⁹ ਮੱਤੀ 13:49-50

⁴¹⁰ ਮੱਤੀ 23:33

⁴¹¹ ਲੂਕਾ 16:23-24

⁴¹² 2ਥੋਂਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:7-9

⁴¹³ 2 ਪਤਰਸ 2:4

⁴¹⁴ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:10, 15

ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ਅੱਗ, ਤਸੀਹੇ, ਬਦਲਾ, ਵਿਨਾਸ਼, ਅੰਧਕਾਰ, ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨਣਾ, ਨਿਆਂ, ਹੋਣਾ, ਕੁਰਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਚੀਚੀਆਂ ਵੱਟਣਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅੱਖ ਅਤੇ ਹੱਥ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਨਰਕ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੱਟ-ਵੱਢ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਨਰਕ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਮ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

? ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਹਨ ਜੋ ਨਰਕ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਚ ਗਲਤ ਹਨ?

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਰਕ (1) ਸਦੀਪਕ, (2) ਨਾ ਬਦਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ, ਅਤੇ (3) ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਸਤਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ, ਮਾਰਮਨ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੌਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਨਰਕ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਪ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਣਾ ਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਤ ਆਗਸਤਿਨ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਲੁੱਟ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਲੁਟੇਰੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਇਕ ਕਤਲ ਜੋ ਇਕ ਪਲ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਇਕ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਦੀਪਕ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕ ਸੀਮਿਤ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

? ਨਰਕ ਸਦੀਪਕ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਨਰਕ ਸਦੀਪਕ ਹੈ (1) ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਦੀਪਕ ਹੈ (2) ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਦੀਪਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (3) ਅਸੀਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਚੋਣ ਦੇ ਸਦੀਪਕ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਚੋਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਪਰਤਾਵੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇਕ ਉਮਰ ਭਰ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਕੁਝ ਨਰਕ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਪਿਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਸ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।⁴¹⁵ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਨਰਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨਰਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੁੱਪ, ਡਰ ਅਤੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜਗ੍ਹਾ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਰਕ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ “ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਬਚਣਾ” ਸੰਭਵ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਕਰਿਸ਼ਮਿਆਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ” ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।⁴¹⁶

“ਆਖਰਕਾਰ ਨਰਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ: ‘ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ?’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਤੌਰ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ? ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ? ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣਾ? ਹਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ” (ਸੀ. ਐਸ. ਲੁਈਸ, *ਦੁੱਖ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ* ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ)।

ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਸਦੀਪਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਣਾ

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਦੀਪਕ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ” ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

⁴¹⁵ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:4, 2 ਪਤਰਸ 2:9, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:30

⁴¹⁶ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:21

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਦਾ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਦੀਪਕ, ਨਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ। ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਨਰਕ ਇਕੋ ਇਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:1-5, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10-17, ਲੂਕਾ 16:19-31, ਯਸ਼ਾਯਾਹ 5:11-16, ਮੱਤੀ 5:27-30

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਲੇਵਿਸ, ਸੀ. ਐਸ. “ਦਾ ਵੇਟ ਆਫ ਗਲੋਰੀ,” ਇਨ ਦਾ ਵੇਟ ਆਫ ਗਲੋਰੀ ਅਤੇ ਅੱਦਰ ਅਡਰੈਸਸ. ਨਿਯੁ ਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1980.

ਪਰਕਿਸਰ, ਡਬਲਿਊ. ਟੀ., ਸੰਪਾਦਕ. ਐਕਸਪਲੋਰਿੰਗ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਫੇਥ. ਕੰਸਾਸ ਸਿਟੀ, ਐਮ ਓ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈਸ, 1967. ਖਾਸਕਰ ਅਧਿਆਇ 28, “ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਜੀਵਨ”

ਵੈਸਲੀ, ਜੌਨ. “ਦਾ ਗ੍ਰੇਟ ਅਸਾਇਜ਼,” ਇਨ ਵੈਸਲੀਸ 52 ਸਟੈਂਡਰਡ ਸਰਮਨਸ, ਓ ਐਚ: ਸਕਮੁਲ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1988.

ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ
ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਸਵਰਗ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੈ?
2. ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ?
3. ਸਵਰਗ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ?
4. ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਕਦੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?
5. ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕ ਬਾਰੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ?
6. ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਕੱਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
7. ਨਰਕ ਸਦੀਪਕ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਪਾਠ 14
ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਪੱਧਰ।
- (2) ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ।
- (3) ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਮੁੱਲ।
- (4) ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ।
- (5) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਰਾਜ।
- (6) ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ।

“ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ ਦਾਨੀਏਲ 7:9-14 ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਵਚਨ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **?** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ **੧੧** ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਤੁਰੀਆਂ, ਮਹਾਂਕਸ਼ਟ, ਮਸੀਹੀ ਵਿਰੋਧੀ, 1,000 ਸਾਲ, 7 ਸਾਲ, ਮਹਾਨ ਚਿੱਟਾ ਸਿੰਘਾਸਣ, ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ – ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ।

? ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਪੱਧਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਚਰਚਾ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਛੋਟੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਰਚੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਸੀਹ ਵਿਰੋਧੀ ਕਿਸ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਕੌਣ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੀ ਯਿਸੂ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਅਰੰਭ, ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਵੇਗਾ; ਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਰਾਜ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਵਾਪਸੀ

ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਹੁਣ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ⁴¹⁷

? ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਕੀ-ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਿਖਰਲਾ ਬਿੰਦੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰਾਜ ਬਣਨਗੇ। ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ

⁴¹⁷ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:7

ਉਹ ਨੀਵੇਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ⁴¹⁸ ਹਰ ਇਕ ਗੋਡਾ ਝੁਕੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਜੀਭ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।⁴¹⁹

ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀ ਉਠਣਗੇ।⁴²⁰ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਨੂੰ, ਬੱਦਲਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਠਾਏ ਜਾਵਾਂਗੇ।⁴²¹

ਅਸੀਂ ਵਾਪਸੀ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਉਮੀਦ ਹੈ। ⁴²² ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ: ਸਤਾਵ, ਦੁੱਖ, ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਅੰਤ; ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਮੇਲ; ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ; ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਹੋਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਦੀ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।⁴²³ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।⁴²⁴ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਵਰਗ ਗਿਆ ਸੀ।⁴²⁵ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਤੇਬਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ⁴²⁶ ਯਿਸੂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।⁴²⁷

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ⁴²⁸

? ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਉਹ ਕਿਉਂ ਆਵੇਗਾ?

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰਾਪ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੰਮਾਂ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ, ਵਧੀਆ ਸਿੱਖਿਆ, ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ

⁴¹⁸ ਮੱਤੀ 26:64

⁴¹⁹ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:10

⁴²⁰ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:12

⁴²¹ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:16-17

⁴²² ਤੀਤੁਸ 2:13

⁴²³ ਮੱਤੀ 24:30

⁴²⁴ ਯੂਹੰਨਾ 14:3

⁴²⁵ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:11

⁴²⁶ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 3:19-21

⁴²⁷ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:15-16; ॥ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:7, 10; ਤੀਤੁਸ 2:13; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:28; ਯਾਕੂਬ 5:7-8; ॥ ਪਤਰਸ 1:7, 13; ॥ ਪਤਰਸ 1:16; 3:4, 12; ॥ ਯੂਹੰਨਾ 2:28

⁴²⁸ ਮਰਕੁਸ 13:33-37

ਆਰਥਿਕਤਾ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਿਸੁ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਾਪੀ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁਣੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।⁴²⁹ ਉਹ ਰਾਜ ਯਿਸੁ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਗਾ।

? ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੁ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਕੋਲ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ “ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਹਿਣ” ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾ ਦੇਣ।⁴³⁰ ਅਸੀਂ ਸਦੀਪਕ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਾਨੂੰ “ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ” ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬਦਲਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਪਾਵੇ।⁴³¹ ਅਸੀਂ ਸੁੱਧਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।⁴³²

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂਉਹ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।⁴³³ ਯਿਸੁ ਦਾ ਆਉਣਾ ਬਿਜਲੀ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ,⁴³⁴ ਐਨਾ ਅਚਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।

ਅਸੀਂ (1) ਸਦੀਪਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ, (2) ਸੁੱਧਤਾ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ (3) ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

⁴²⁹ ਮਰਕੁਸ 1:14-15, 9:1

⁴³⁰ ਲੂਕਾ 21:34-36

⁴³¹ ਮਰਕੁਸ 13:33-37, “ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ” ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

⁴³² 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:3

⁴³³ 1 ਥੋਮਲਨੀਕੀਆਂ 5:1-6 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਸਨਰ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਲਈ, ਉਸਦਾ ਆਉਣਾ “ਇਕ ਚੋਰ ਵਾਂਗ” ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

⁴³⁴ ਮੱਤੀ 24:27, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:52

ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦਾ ਇਕ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।⁴³⁵ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15 ਵਿਚ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।⁴³⁶ ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁴³⁷

ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮਰੇ ਹਨ ਜਿਉਂਦਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।⁴³⁸

ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿਚ ਮਰੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਲਈ ਜਿਉਂਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।⁴³⁹

ਮਸੀਹੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਾਂਗ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣਗੇ।⁴⁴⁰ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉੱਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।⁴⁴¹

? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸਰੀਰ ਜੀ ਉੱਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪਵੇਗਾ?

ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦਿਨ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਉਹ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, “ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰ ਜੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠੇਗਾ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

“ਹੇ ਮੌਤ ਤੇਰਾ ਡੰਗ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਹੇ ਮੌਤ, ਤੇਰੀ ਫਤਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਮਸੀਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਅਨੰਦਿਤ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਬਰ ਖਾਲੀ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਜੀ ਉੱਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇ ਆਮੀਨ” (ਕ੍ਰਾਇਸੋਸਟੋਮ, “ਈਸਟਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ”)।

⁴³⁵ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ 58 ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਇਕ ਅਧਿਆਇ (ਸਾਰਾ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15) ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ।

⁴³⁶ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3

⁴³⁷ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:17

⁴³⁸ 1 ਥੋਮਲਨੀਕੀਆਂ 4:16-17, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:6

⁴³⁹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:13

⁴⁴⁰ 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2

⁴⁴¹ ਯੂਹੰਨਾ 5:28-29

ਅਸੀਂ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।⁴⁴²

ਦੂਸਰੇ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, “ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰ ਜੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠੇਗਾ, ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਜੋ ਸੁਆਦਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਦੱਸ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ⁴⁴³

ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ (1) ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, (2) ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ, (3) ਸਰੀਰ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ (4) ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੱਚੀ ਹੈ।

ਨਿਆਂ

ਨਿਆਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅੰਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਦਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਰਨ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ⁴⁴⁴

ਨਿਆਂ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਈਬਲ ਪਾਪੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪੀ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।⁴⁴⁵ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਆਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਨਤੀਜੇ ਸਨ। ⁴⁴⁶

⁴⁴² 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:13-14 ਦੇਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਕਈਆਂ ਦਾ ਇਕ ਨਾਹਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, “ਪੇਟ ਭੋਜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਪੇਟ ਹੈ,” ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਖੂਬੀ ਲਈ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ,” ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, “ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਹੈ...ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜੀ ਉਠਾਵੇਗਾ।”

⁴⁴³ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:14, 15, 19, 20

⁴⁴⁴ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:10, ਰੋਮੀਆਂ 2:6-11

⁴⁴⁵ ਦੇਖੋ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:11-15

⁴⁴⁶ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:14-15

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਪਾਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਡਰ ਵਿਚ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਇਹ ਡਰ ਸਾਡੇ ਸਹੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੋਵੇ। ਪਰ, ਅੱਗੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਨਤਾ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1) ਪਾਪ ਹੀ ਮਹੱਤਤਾ, (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ, (3) ਸਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਅਤੇ (4) ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਅੰਤ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਰਾਜ

ਕੁਝ ਫਲਸਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜੀ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿਗਣ ਦਾ, ਫਿਰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਸ ਯੋਗਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਤਪਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਦੀਪਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।⁴⁴⁷ ਉਤਪਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਬਹਾਲੀ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਾਮ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਦੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।⁴⁴⁸

ਸਦੀਪਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਇਕ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, “ਉਹ ਸਬਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:” ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਉਸ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾਲੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਉਂ ਹੈ” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, *ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਤੇ ਨੋਟਸ*, 2 ਪਤਰਸ 3 ਤੇ ਨੋਟਸ)।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਰਾਜ ਦਾ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

⁴⁴⁷ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:27

⁴⁴⁸ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:1, 2, 19

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਅੰਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਦਾ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਸੰਸਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਦੋਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਹੈ।

ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਧਰਤੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ

ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇਕ ਰੁਝਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੀਵਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਦਾ ਲਈ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਵਾਂਗ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਇਕ ਸਦੀਪਕ ਘਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:8-10, 14-16)। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਸੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਅਸਥਾਈ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਹੈ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ" ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਜਿਸੁ ਮਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਦੀਪਕ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਦੀਪਕ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਦਾ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

ਮੱਤੀ 25:31-46, 2 ਪਤਰਸ 3:1-14, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:51-58, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:11-15, ਦਾਨੀਏਲ 2:31-45

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਲਾਡ, ਜੋਰਜ ਐਲਡਨ. ਦਾ ਬਲੈਸਡ ਹੋਪ. ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਐਮ ਆਈ: ਈਰਡਮੈਨਜ਼, 1992.

ਵਿਲੀ, ਐਚ. ਓਰਟਨ ਐਂਡ ਕੁਲਬਰਟਸਨ, ਪੌਲ ਟੀ. ਇੰਟ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਟੂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਥੇਓਲੋਜੀ. ਕੰਸਾਸ ਸਿਟੀ, ਐਮ ਓ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈਸ, 1949.

ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿਚ ਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ?
2. ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?
3. ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
4. ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?
5. ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- (1) ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ।
- (2) ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ।
- (3) ਤਿੰਨ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ।
- (4) ਆਧੁਨਿਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
- (5) ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ।

“ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਧਾਂਤ”

ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਕਚਰ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਓ।

ਇਕੱਠੇ 2 ਯੂਹੰਨਾ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਮੂਲ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

? ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਸੀ? ਕੀ ਬਾਈਬਲ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?

ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਈ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜੋ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦੱਸਦੇ ਸਨ।

ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਥਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ “ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ” ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। “ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ (ਕ੍ਰਿਸਟੋਸ) ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਨ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ-ਬਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, “ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ।”⁴⁴⁹ ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ।⁴⁵⁰

“ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਹੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਹੈ” (ਅਥਨੇਸ਼ੀਅਸ ਸਿਧਾਂਤ)

ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਕਈ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ 1 ਤਿਮੋਥੀ 3:16 ਹੈ :

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਗੈਰ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਉਤਾਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

1 ਤਿਮੋਥੀ 3:16 ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਹੜੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਪੱਤਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ: ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਤਨ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਸੀ, “ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ?” ਜਾਂ “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ?” ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ “ਨਹੀਂ” ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਸੀਹੀ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕੁਝ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ,

⁴⁴⁹ 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:3

⁴⁵⁰ 2 ਯੂਹੰਨਾ 9

ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪ ਨੂੰ ਭੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖੇ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਮੌਲਿਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਸਨ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ

ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰਸੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ, ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ;

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ; ਜਿਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਹੋਇਆ, ਕੁਆਰੀ ਮਰੀਅਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ; ਪੰਤੂਸ ਪਿਲਤਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਖ ਝੌਲਿਆ; ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ; ਉਹ ਪਾਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਿਆ; ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉਠਿਆ; ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹਾਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ; ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਵਿੱਤਰ ਸਮੁੱਚੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ; ਸੰਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ; ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਵਿੱਚ; ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਆਮੀਨ।

ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸਰੀਰ ਸਮੇਤ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉਠਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੌਣ ਹੈ; ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਹਾਲੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਥੇ ਵਰਤੇ ਸ਼ਬਦ *ਕੈਥੋਲਿਕ* ਦਾ ਮਤਲਬ “ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪਕ” ਹੋਣ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ। “ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ” ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਸਿਰਫ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ।

ਨਾਇਸੀਨ ਸਿਧਾਂਤ

ਨਾਇਸੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 325 ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਸੀਹ ਅਤੇ

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। 381 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਸਨ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਿਤਾ, ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਸਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਵੀ।

ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ, ਸਭ ਸੰਸਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਚਾਨਣ ਦਾ ਚਾਨਣ, ਵਾਸਤਵਿਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਜਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ; ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਤੱਤ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਮਰੀਅਮ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਪੰਤੂਸ ਪਿਲਤੁਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਲੀਬ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ; ਉਸਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ; ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਆਵੇਗਾ, ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ, ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ: ਜਿਸਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਜੀਵਨਦਾਤਾ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਿਸਦੀ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਾਧਨਾ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਨਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਅਤੇ ਰਸੂਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ। ਆਮੀਨ।

? ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ?

ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਵਧਾ ਕੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਢਾਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਅਨੰਤ ਹੈ (“ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ”), ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਿਤਾ ਹੈ ਉਹੀ ਉਹ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਨੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਚਾਲਸੀਦੋਨਿਅਨ ਸਿਧਾਂਤ

ਚਾਲਸੀਦੋਨਿਅਨ ਸਿਧਾਂਤ 451 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੰਤਵ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪੂਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਇਨਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿ ਕੋਈ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵੀ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਅਰਥਹੀਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਸਾਫ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ

ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਇਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਆਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ, ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਇੱਕ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈਏ ਕਿ ਉਹ ਇਕਲੌਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰਤਾਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਇਨਸਾਨ, ਸੁਝਵਾਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰਤਾਈ ਵੱਲੋਂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹਮਤੱਤਵੀ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮਤੱਤਵੀ; ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ, ਪਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ; ਸਭ ਸੰਸਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰਤਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ, ਕੁਆਰੀ ਮਰੀਅਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਇਕਲੌਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਮਸੀਹ, ਪੁੱਤਰ, ਪ੍ਰਭੂ, ਇਕਲੌਤਾ, ਦੋਵਾਂ ਸੁਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਗੜਬੜੀ ਰਹਿਤ, ਬਿਨਾ ਬਦਲਣ ਤੋਂ, ਬਿਨਾ ਵਿਭਾਜਨ ਤੋਂ, ਬਿਨਾ ਅਲਗਾਵ ਤੋਂ; ਇਸ ਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਸੁਭਾਵਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਪਜੀਵੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੰਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁੱਤਰ, ਇਕਲੌਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪੁਚਾਇਆ ਹੈ।

? ਕੀ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖ਼ਾਸ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?

ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰਤਵ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੇਹਧਾਰਨਾ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਉਣਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਸਨ। ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਹ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸੁਭਾਅ ਉਸਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਏ ਸਦੀਆਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕਈ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਦਾ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।

? ਕੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁੱਢਲੀ ਮਸੀਹਤ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਵੱਖ ਚੁਣਨੇ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਅਖਵਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋਚਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ।

“ਪਰ ਹਰ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਨਵੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਧਰਮ ਹੀ ਇਕਲੌਤਾ ਸਹੀ ਧਰਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੈ” (ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਬਾਰੇ” ਵਿੱਚ)

ਪਹਿਲੀਆਂ ਕੁਝ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਵੀ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਰਕੇ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।⁴⁵¹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮਸਹ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ

⁴⁵¹ਯਹੂਦਾਹ 3

ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲਾਪਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੇਵਾਕਈ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾਕਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਨਿਵੇਕਲਾਪਣ

ਕਈ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਏਕਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕਈ ਵਾਰ ਸੰਪਰਦਾਇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਪਰਦਾਇ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਨ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪਰਦਾਇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੰਪਰਦਾਇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਇਬਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਹਨ।

ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਬਾਰੇ ਰਿਵਾਜ਼ ਵੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਇਕੋ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੈਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਕਿਸਮੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਹੜੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਜਾ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਉਹ ਏਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਛੋਟੇ ਮਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਨਿੱਜੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਣਾ

ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸੱਚ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੱਚ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਗੇ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਇਸ ਯੋਗ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਗਲਤ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਕਈ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਦੱਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੇ ਸਦੱਸ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ।

ਕਲਾਸ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ" ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹਤ ਦੀਆਂ ਅਸਲੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਸ਼ਿਯਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਹ ਬਿਆਨ ਅੱਜ ਵੀ ਮਸੀਹਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ

(ਤੀਤੁਸ 1:7-14) (ਯਹੂਦਾਹ 3-13) (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:1-7) (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16) (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:1-3, 14-15, ਅਤੇ 5:12)

ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਵਾਰ ਇੱਕ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਨੋਲ, ਮਾਰਕ. *ਟਰਨਿੰਗ ਪੌਇਨਟ: ਡਿਸਾਇਸਿਵ ਮੋਮੈਂਟ ਇਨ ਦਾ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ ਕ੍ਰਿਸਚੈਨਿਟੀ*. ਬੇਕਰ, ਗੈਡ ਰੈਪਿਡਜ਼.

ਗੋਜ਼ਾਲੇਜ਼, ਜਸਟੇ ਐਲ. *ਦਾ ਸਟੋਰੀ ਆਫ ਕ੍ਰਿਸਚੈਨਿਟੀ, ਭਾਗ 1*. ਹਾਰਪਰ, ਨਿਯੂ ਯਾਰਕ.

ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਧਾਂਤ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਕੀ ਹੈ?
2. ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਕਿਹੜੇ ਦੋ ਬਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ?
3. ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਿਆਨ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?
4. ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ?
5. ਨਾਇਮੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ?
6. ਚਾਲਸੀਦੋਨਿਅਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ?

ਅਧਿਐਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ

ਪਾਠ 1: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

1. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਣੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ।
2. ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਵਿਚ।
3. ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ, ਪਾਪ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
4. ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ।
5. ਕਿਉਂਕਿ (1) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, (2) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਗਲਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, (3) ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, (4) ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (5) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਬਾਈਬਲ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (6) ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ।
6. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ।
7. ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ “ਚਲਾਏ ਗਏ” ਸਨ (2 ਪਤਰਸ 1:21-22)।
8. ਸੁਣਨਯੋਗ ਆਵਾਜ਼, ਸੁਪਨੇ, ਦਰਸ਼ਨ, ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ।
9. ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ।
10. ਇਹ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਗੁਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।
11. ਇਹ ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਹੈ।

ਪਾਠ 2: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ

1. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ
2. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਹੋਣਾ।
3. ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ (ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ)।
4. (ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣ)
 - A. ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੈ
 - B. ਉਹ ਸਦੀਪਕ ਹੈ
 - C. ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ
 - D. ਉਹ ਕਦੇ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
 - E. ਉਹ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ
 - F. ਉਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
 - G. ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
 - H. ਉਹ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ
 - I. ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ
 - J. ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ

ਪਾਠ 3: ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ

1. ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਹਨ: ਜਗ੍ਹਾ, ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਚ ਵੀ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
2. ਇੱਥੇ ਇਕ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ; ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤਿੰਨੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
3. ਪੁੱਤਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ।
4. ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ।
5. ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ, ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
6. ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਹਨ।
7. ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।
8. ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ 4: ਮਨੁੱਖਤਾ

1. ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
2. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਬਣਾਉਣਾ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।
3. ਰਚਨਾਤਮਕ ਅੰਤਰਪ੍ਰੇਰਣਾ, ਸੋਚਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਭਾਅ, ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ, ਅਮਰਤਾ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।
4. ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕੀਏ।
5. ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ।
6. ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਨੇ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ।

ਪਾਠ 5: ਪਾਪ

1. ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ।
2. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।
3. ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਾਪ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਜਾਣੀ ਹੋਈ ਇੱਛਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਉਲੰਘਣਾ ਉਹ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਰੱਬ ਸਬੱਬੀ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਮੀਆਂ ਹਨ।
4. ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ।
5. ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਾਠ 6: ਆਤਮਾਵਾਂ

1. ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ।
2. ਦੂਤ ਅਮਰ ਹਨ।
3. ਦੂਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ।
4. ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੌਧਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।
5. ਕਰੂਬੀ, ਸਰਾਫ਼ੀਮ, ਮਹਾਂਦੂਤ, ਆਤਮਾਵਾਂ
6. ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।
7. ਉਹ ਦੂਤ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ।
8. ਭੂਤਾਂ/ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ
9. ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ

ਪਾਠ 7: ਮਸੀਹ

1. ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣਾ।
2. ਇਕ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।
3. ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
4. ਉਹ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨਾ ਹੈ।
5. ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਕਿਆ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ।
6. ਉਸਦੇ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਕੋਲ ਸਣਾਉਣ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
7. ਤਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਧਰਮੀ ਬਣੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕੇ।
8. ਇਸਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਰਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਈ ਲਿਆ।
9. ਇਸਨੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ; ਇਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ 8: ਮੁਕਤੀ

1. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।
2. ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
3. ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਰਮੀ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਏਗਾ।
4. ਕਿ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਬਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।
5. ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
6. ਉਹ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਵੇਂ ਸੀ।
7. ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਚੀ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

8.

ਛੁਟਕਾਰਾ – ਕੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ – ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ

ਮਾਫ਼ੀ – ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋਇਆ

ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ – ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ

ਮੋਹਰ – ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ

ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ – ਸ਼ਾਂਤੀ

ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ – ਗੁੱਸਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ

ਗੋਦ ਲੈਣਾ – ਪੁੱਤਰ ਬਣਨਾ

ਪੁਨਰ ਜਨਮ/ਨਵਾਂ ਜਨਮ – ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ

ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਨਾ – ਧਰਮੀ ਗਿਣੇ ਗਏ

ਪਾਠ 9: ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ

1. ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯਕੀਨ
2. ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ
3. ਪਰਤਾਵੇ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਕਾਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿੱਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
4. ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ
5. ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਬੰਧ ਲਈ

ਪਾਠ 10: ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ

1. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਦਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਅਗਵਾਈ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ।
2. ਉਸ ਕੋਲ ਮਨ, ਇੱਛਾ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ।
3. ਉਹ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਕ ਵਕੀਲ ਹੈ।
4. ਉਹ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਕਾਇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਵਿਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਹ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫ਼ਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਸਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
5. ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ।

ਪਾਠ 11: ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ

1. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ
2. ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।
3. ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
4. ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ
5. ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਏ ਜਾਣ।
6. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
7. ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਾਪ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ।
8. ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਪਾਪੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ 12: ਕਲੀਸਿਯਾ

1. ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ।
2. ਕਿਉਂਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ।
3. ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਮੁਕਤੀ, ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ।
4. ਉਹ ਸੰਸਥਾਪਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
5. ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
6. ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
7. ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇਕ ਬਦਲਾਵ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ।
8. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।
9. ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ, ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਸਦੱਸਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗੇ ਸਦੱਸਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ, ਬਪਤਿਸਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣਾ।

ਪਾਠ 13: ਸਦੀਪਕ ਭਵਿੱਖ

1. ਅਰਾਧਨਾ।
2. ਪਾਪ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ, ਉਮਰ ਦਾ ਵਧਣਾ, ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੌਤ।
3. ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ (ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ)।
4. ਮੌਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵੇਲੇ।
5. ਇਹ ਸਦੀਪਕ, ਨਾ ਬਦਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ, ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੈ।
6. ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜੋ ਪਾਪ ਅਤੇ ਨਰਕ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
7. ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਪਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਾਠ 14: ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ

1. ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਵਾਪਸੀ, ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ, ਨਿਆਂ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਰਾਜ
2. ਜੋ ਮਰੇ ਹਨ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ; ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ।
3. ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (1) ਸਦੀਪਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ, (2) ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ (3) ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ
4. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ (1) ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, (2) ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ, (3) ਸਰੀਰ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ (4) ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਸੱਚੀ ਹੈ।
5. ਸਮਝਣ ਲਈ (1) ਪਾਪ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, (2) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ, (3) ਸਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਅਤੇ (4) ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਅੰਤ।

ਪਾਠ 15: ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਧਾਂਤ

1. ਮੂਲ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ।
2. ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ
3. 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16
4. ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ
5. ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ
6. ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਨਾਮ _____

ਪਾਠ 1	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 2	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 3	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 4	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 5	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 6	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 7	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 8	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 9	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 10	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 11	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 12	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 12	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 13	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 14	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____
ਪਾਠ 15	ਟੈਸਟ _____	ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ _____

ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਭਿਆਸ

(1)	ਤਰੀਕ _____	ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸਮ _____
(2)	ਤਰੀਕ _____	ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸਮ _____
(3)	ਤਰੀਕ _____	ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸਮ _____
(4)	ਤਰੀਕ _____	ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸਮ _____
(5)	ਤਰੀਕ _____	ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸਮ _____
(6)	ਤਰੀਕ _____	ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸਮ _____
(7)	ਤਰੀਕ _____	ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸਮ _____

ਸ਼ੈਫਰਡਜ਼ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਬੇਨਤੀ

ਕੋਰਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ: _____

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਨਾਮ: _____

(ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ) (ਵਿਚਕਾਰਲਾ) (ਆਖਰੀ ਨਾਮ)
(ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪ੍ਰਿੰਟ ਲਵੋ। ਅਸੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਲਤ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।)

ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ: _____

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ, ਕੋਰਸ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਿੱਧੇ ਸ਼ੈਫਰਡਜ਼ ਗਲੋਬਲ ਕਲਾਸਰੂਮ ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ SGC ਦੁਆਰਾ ਛਪੇ ਗਏ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਦਾ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ SGC ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੇਵਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਫੀਸ \$25 ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਜਾਂ ਇਕ ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਇਕ ਕਲਾਸ ਆਗੂ/ਕੋਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਕੋਰਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

“ਮੈਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਇਸ ਕੋਰਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

(ਕਲਾਸ ਆਗੂ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਕੋਚ)

(ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਨਿਗਾਹਬਾਨ)

ਕਲੀਸਿਯਾ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ

ਜੇਕਰ ਕੋਰਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ SGC ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ SGC ਤੋਂ ਜਾਂ SGC ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਤਾਂ ਫੀਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਰਸ U.S. ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

U.S. ਵਿਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਲਈ **SGC, 4473 Forest Trail, Cincinnati, OH 45244** ਤੇ ਡਾਕ ਭੇਜੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੋਰਸ ਲਈ ਔਨਲਾਈਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਛਾਪਣ, ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ \$4.99 ਦਾ ਇਕ ਚੈਕ ਜਾਂ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬੇਨਤੀ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਔਨਲਾਈਨ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ShepherdsGlobalClassroom.org ਤੇ ਜਾਓ।

ਮਸੀਹ-ਕੇਂਦਰਿਤ। ਸਿਖਲਾਈ। ਹਰ ਥਾਂ।

[SHEPHERDSGLOBAL.ORG](https://shepherdsglobal.org)